חוק החסינויות וזכויות היתר הדיפלומטיות והקונסולריות, תשכ"ח–1967

פרק א': חסינויות וזכויות יתר דיפלומטיות

מתן תוקף להוראות האמנה

1. הוראות אמנת וינה בדבר יחסים דיפלומטיים משנת 1961, בנוסח הניתן בתוספת הראשונה, יהיה להן תוקף של חוק, במידה שהן באות להעניק חסינות וזכות יתר לאדם הפועל מטעם מדינה משגרת, לעובדיו ולבני משפחותיהם, לנכסיהם או לנכסי המדינה המשגרת, או באות להטיל על המדינה ורשויותיה, לרבות הרשויות המקומיות, חובות כלפי בני אדם ונכסים כאמור; הוראות אלה יפורשו כאמור בפרק זה.

הגדרה

2. "נציג המדינה המקבלת", לענין סעיף 22 לתוספת הראשונה — לרבות כל שוטר וכל אדם המוסמך להיכנס לחצרים פלונים מכוח כל חיקוק, בין שהוא בשירות המדינה ובין שהוא בשירות של רשות אחרת.

ויתור על חסינות

3. לענין סעיף 32 לתוספת הראשונה, דין ויתור של ראש הנציגות של מדינה משגרת פלונית, או של כל אדם הממלא לשעה את תפקידיו, כדין ויתור של מדינה משגרת כאמור.

ביצוע סעיפים 35, 36 ו־40

4. מקום שסעיפים 35, 36 ו־40 לתוספת הראשונה מחייבים את המדינה המקבלת להעניק זכות יתר או חסינות, ינהגו בדבר כאילו הוענקו בפועל.

הענקת זכויות יתר וחסינויות מחוץ למסגרת האמנה

5. מקום שסעיפים 37 ו־38 לתוספת הראשונה מדברים בזכויות היתר ובחסינויות שמכירה בהן המדינה המקבלת, או בזכויות יתר ובחסינויות נוספות שהמדינה המקבלת מעניקה אותן, פירושו של דבר — זכויות יתר וחסינויות שהוענקו או הוכרו בחיקוק.

פרק ב': חסינויות וזכויות יתר קונסולריות

מתן תוקף להוראות האמנה

6. הוראות אמנת וינה בדבר יחסים קונסולריים משנת 1963, בנוסח הניתן בתוספת השניה, יהיה להן תוקף של חוק, במידה שהן באות להגדיר את תפקידיו וסמכויותיו של אדם הפועל מטעם מדינה משגרת, להעניק חסינות וזכות יתר לו, לעובדיו ולבני משפחותיהם, לנכסיהם או לנכסי המדינה המשגרת או להטיל על המדינה ורשויותיה, לרבות הרשויות המקומיות, חובות כלפי בני אדם ונכסים כאמור; הוראות אלה יפורשו כאמור בפרק זה.

הגדרות

7. (א) "הרשויות של המדינה המקבלת", לענין התוספת השניה — לרבות כל שוטר וכן כל אדם המוסמך להיכנס לחצרים פלונים מכוח כל חיקוק, בין שהוא בשירות המדינה ובין שהוא בשירות של רשות אחרת.

(ב) "המדינה המקבלת", לענין סעיף 40 לתוספת השניה — לרבות הרשויות המקומיות.

שמירת הוראות בדבר נישואי יהודים בישראל

8. האמור בסעיף 5 (ו) לתוספת השניה לא יתפרש כבא לגרוע מן האמור בסעיף 2 לחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), תשי"ג–1953 [1].

---

[1] ס"ח 134, תשי"ג, עמ' 165.

ויתור על חסינות

9. לענין סעיף 45 לתוספת השניה, דין ויתור של ראש הנציגות הקונסולרית של מדינה משגרת פלונית, או של כל אדם הממלא לשעה תפקידו, כדין ויתור של מדינה משגרת כאמור.

ביצוע סעיפים 50, 52, 54, 62 ו־67

10. מקום שסעיפים 50, 52, 54, 62 ו־67 לתוספת השניה מחייבים את המדינה המקבלת להעניק זכות יתר או חסינות, ינהגו בדבר כאילו החסינות הוענקה בפועל.

ביצוע סעיף 71

11. לענין סעיף 71 לתוספת השניה, רואים הקלות, זכויות יתר וחסינויות כמועניקות על־ידי המדינה המקבלת אם הועניקו כך בחיקוק.

פרק ג': שליחויות מיוחדות

הענקת זכויות יתר וחסינויות לבני אדם נוספים

12. (א) נחתמה אמנה בין ישראל לבין מדינה אחרת או ארגון בין־לאומי, בדבר מתן זכויות יתר וחסינויות של נציגים שהתוספות הראשונה והשניה אינן חלות עליהם, רשאי שר החוץ לקבוע בתקנות הוראות לביצוע האמנה האמורה, ובלבד שלא יועניקו בתקנות אלה זכויות יתר וחסינויות נוספות על הניתנות בשתי התוספות לזכאים על פיהן.

(ב) שר החוץ רשאי בצו שיפורסם ברשומות להעניק מזכויות היתר ומהחסינויות שבתוספות הראשונה והשניה לנציגים של מדינה זרה או של ארגון בין־לאומי שאותן תוספות אינן חלות עליהם והממלאים את תפקידם בישראל על דעת הממשלה, הכל במידה ובתנאים שיקבע שר החוץ בצו.

פרק ד': הוראות שונות

ראיות

13. נתעוררה שאלה אם אדם פלוני היה בזמן פלוני נמנה עם סוג בני אדם הזכאים לחסי־נויות או לזכויות יתר לפי חוק זה, תהא תעודה של שר החוץ, או של מי שמינה לכך, בדבר תפקידו של אותו אדם באותו זמן או כל עובדה אחרת הנוגעת לשאלה זו — ראיה מכרעת לאותה עובדה.

הדדיות

14. (א) הזכאי לזכות יתר או לחסינות לפי חוק זה לא יהיה זכאי להן אלא במידה שה־מדינה שזיקתו אליה מקנה לו מעמד של זכאי כאמור, נוהגת בענין הנדון הדדיות כלפי ישראל; הוראה זו באה לצמצם את זכויות היתר והחסינויות שאדם זכאי להן ולא להרחיבן.

(ב) נטען בהליך לפני בית משפט, שאדם פלוני אינו זכאי לזכות יתר או לחסינות לפי חוק זה, מחמת העדר הדדיות כאמור בסעיף קטן (א), יבקש בית המשפט את שר החוץ, או את מי שמינה לכך, לאשר בתעודה אם המדינה הנדונה נוהגת בנדון הדדיות כלפי ישראל או לא, ורשאי בית המשפט לבקש מהם גם תעודה נוספת, להשלמה או להבהרה של האמור בתעודה קודמת.

(ג) תעודה של שר החוץ, או של מי שמינה לכך, בדבר המידה שבה נוהגת מדינה פלונית הדדיות כלפי ישראל בענין זכות יתר וחסינות לפי חוק זה, תהא ראיה מכרעת ויחידה לדבר.

שמירת דינים

15. חוק זה בא להוסיף על זכויות יתר וחסינויות שבכל חיקוק אחר או על פיו, לרבות סעיף 2 (ב) לחוק המכס, הבלו ומס הקניה (ביטול פטור מיוחד), תשי"ז—1957[2], והתוספת לאותו חוק, ולא לגרוע מהן.

---

[2] ס"ח תשי"ז, עמ' 141.

תחולת כללי החוק הבין־לאומי שבמנהג

16. בכל ענין הנוגע לזכויות יתר ולחסינויות של נציגי מדינות זרות או של בני אדם אחרים, בגלל זיקתם למילוי תפקיד מטעם מדינה כאמור, ושלא נקבעה לו הוראה בחוק זה או בחיקוק אחר, ינהגו לפי כללי המשפט הבין־לאומי שבמנהג.

ביצוע ותקנות

17. שר החוץ ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, ובין השאר תקנות —

(1) הקובעות את הרשות המוסמכת להסכים או להתנגד בשם המדינה לפעולה פלונית, בכל מקום שההוראות שבתוספות מעניקות למדינה סמכות כאמור;

(2) הקובעות הוראות לביצוע הסכם לפי סעיף 5 (ג) או 69 (2) לתוספת השניה, ובלבד —

(א) שלא יורשה סוכן קונסולרי למלא תפקידים נוספים על אלה שראש קונסוליה מורשה למלא אותם על פי חוק זה;

(ב) שלא יוענקו לסוכן קונסולרי זכויות יתר וחסינויות נוספות על אלה שהוענקו בתוספת השניה לזכאים על פיה.

תחילה

18. תחילתו של חוק זה היא ביום שיודיע עליו שר החוץ בהודעה ברשומות.

תוספת ראשונה

(סעיף 1)

אמנת וינה בדבר יחסים דיפלומטיים

המדינות שהן צדדים לאמנה זו,

בהעלותן על הדעת שאנשי כל האומות מאז ומקדם הכירו במעמדם של נציגים דיפלומטיים,

בהתחשבן עם המטרות והעקרונות של מגילת האומות המאוחדות בדבר השוויון הריבוני של מדינות, קיום השלום והבטחון הבין־לאומיים וקידום יחסי ידידות בקרב האומות,

בהיותן מאמינות שאמנה בין־לאומית בדבר מגע ומשא, זכויות־יתר וחסינויות דיפלומטיים תסייע לפיתוח יחסי ידידות בין האומות, יהיה אשר יהיה משטרן החוקתי והחברתי, בהבינן שתכליתן של זכויות יתר וחסינויות אלה לא באה להביא תועלת ליחידים אלא להבטיח ביצועם היעיל של תפקידי הנציגויות הדיפלומטיות כמייצגות מדינות,

בהסכימן שכללי המשפט הבין־לאומי שבמנהג יוסיפו להסדיר שאלות שאינן מוסדרות במפורש בהוראות אמנה זו,

נמנו וגמרו לאמור:

סעיף 1

לענין אמנה זו יהיו לביטויים שלהלן המשמעויות שלצידם:

(א) "ראש הנציגות" הוא האדם שהוטל עליו מטעם המדינה המשגרת לפעול בתואר זה;

(ב) "אנשי הנציגות" הם ראש הנציגות וחבר עובדי הנציגות;

(ג) "חבר עובדי הנציגות" הוא חבר העובדים הדיפלומטי, חבר העובדים המינהלי והטכני וחבר עובדי השירותים של הנציגות;

(ד) "חבר העובדים הדיפלומטי" הוא חבר עובדי הנציגות בעלי דרגה דיפלומטית;

(ה) "נציג דיפלומטי" הוא ראש הנציגות או איש חבר העובדים הדיפלומטי של הנציגות;

(ו) "חבר העובדים המינהלי והטכני" הוא חבר עובדי הנציגות המועסקים בשירות המינהלי והטכני של הנציגות;

(ז) "חבר עובדי השירותים" הוא חבר עובדי הנציגות העובדים בשירות המשק של הנציגות;

(ח) "עובד פרטי" הוא אדם העובד בשירות משק הבית של אחד מאנשי חבר העובדים של הנציגות ואיננו עובדה של המדינה המשגרת;

(ט) "חצרי הנציגות" הם הבנינים או חלקי הבנינים והקרקע הספוחה להם, המשמשים לצרכי הנציגות, תהא בעלותם אשר תהא, לרבות מעונו של ראש הנציגות.

סעיף 2

הקמת יחסים דיפלומטיים בין מדינות ונציגויות קבע דיפלומטיות נעשית בדרך הסכמה הדדית.

סעיף 3

1. תפקידיה של נציגות דיפלומטית הם, בין השאר, אלה:

(א) לייצג את המדינה המשגרת במדינה המקבלת;

(ב) להגן במדינה המקבלת על עניניה של המדינה המשגרת ושל אזרחיה, בגבולות המותרים לפי המשפט הבין־לאומי;

(ג) לשאת ולתת עם ממשלת המדינה המקבלת;

(ד) לברר בכל הדרכים הכשרות את התנאים וההתפתחויות במדינה המקבלת, ולהודיע עליהם לממשלת המדינה המשגרת;

(ה) לקדם יחסי ידידות בין המדינה המשגרת ובין המדינה המקבלת ולפתח את יחסיהן הכלכליים, התרבותיים והמדעיים.

2. האמור באמנה זו לא יתפרש כמונע ביצוע תפקידים קונסולריים על־ידי נציגות דיפלומטית.

סעיף 4

1. המדינה המשגרת חייבת לוודא שהמדינה המקבלת נתנה את הסכמתה על האדם שהמדינה המשגרת אומרת להאמינו כראש הנציגות באותה מדינה.

2. המדינה המקבלת אינה מחוייבת לתת למדינה המשגרת נימוקים על סירובה ליתן את הסכמתה.

סעיף 5

1. המדינה המשגרת רשאית, לאחר שמסרה הודעה כיאות למדינות המקבלות הנוגעות בדבר, להאמין ראש נציגות או לייחד איש חבר העובדים הדיפלומטי — הכל לפי העניין — ליותר ממדינה אחת, זולת אם אחת המדינות המקבלות הביעה לכך התנגדות מפורשת.

2. האמינה המדינה המשגרת ראש נציגות למדינה אחת או ליותר ממדינה אחת, רשאית היא להקים במדינה, שבה לא שם ראש הנציגות את מושב הקבע שלו, נציגות דיפלומטית שבראשה עומד ממונה זמני.

3. ראש נציגות או איש חבר העובדים הדיפלומטי של הנציגות רשאי לפעול כנציג המדינה המשגרת לפני כל ארגון בין־לאומי.

סעיף 6

שתי מדינות או יותר משתים רשאיות להאמין אדם אחד כראש נציגות למדינה אחרת, זולת אם המדינה המקבלת הביעה לכך התנגדות.

סעיף 7

בכפוף להוראות הסעיפים 5, 8, 9 ו־11, רשאית המדינה המשגרת למנות כרצונה את חבר עובדי הנציגות. אשר לנספחים צבאיים, ימיים או אווירים, רשאית המדינה המקבלת לדרוש ששמותיהם יוגשו לה מראש לאישורה.

סעיף 8

1. חבר העובדים הדיפלומטי של הנציגות יהיה, בדרך כלל, מורכב מאזרחי המדינה המשגרת.

2. חבר העובדים הדיפלומטי של הנציגות לא ימונה מקרב אזרחי המדינה המקבלת, אלא בהסכמתה של אותה מדינה, והיא רשאית בכל זמן לחזור בה מהסכמתה.

3. המדינה המקבלת רשאית לשמור לעצמה זכות זו ביחס לאזרחי מדינה שלישית שאינם גם אזרחי המדינה המשגרת.

סעיף 9

1. המדינה המקבלת רשאית בכל זמן, ובלי צורך להסביר את החלטתה, להודיע למדינה המשגרת שראש הנציגות או איש חבר העובדים הדיפלומטי של הנציגות הוא אישיות לא רצויה (persona non grata) או שכל איש אחר בחבר עובדי הנציגות איננו מקובל עליה. בכל מקרה כזה תחזיר המדינה המשגרת את האדם הנוגע בדבר או תפסיק את תפקידיו בנציגות לפי הנסיבות; מותר להכריז על אדם שהוא אישיות לא רצויה או שאינו מקובל עוד לפני שהגיע לשטח המדינה המקבלת.

2. סירבה המדינה המשגרת לבצע, או אינה מבצעת, את התחייבויותיה לפי סעיף קטן 1 לסעיף זה תוך זמן סביר, רשאית המדינה המקבלת שלא להכיר באדם הנוגע בדבר כאיש הנציגות.

סעיף 10

1. למיניסטריון החוץ של המדינה המקבלת או למיניסטריון אחר שיוסכם עליו תימסר הודעה על:

(א) מינוי אנשי הנציגות, בואם ועזיבתם הסופית או הפסקת תפקידיהם בנציגות;

(ב) בואו ועזיבתו הסופית של אדם הנמנה עם משפחת איש הנציגות, והעובדה שאדם נעשה או חדל להיות בן למשפחת איש הנציגות, הכל לפי הענין;

(ג) בואם ועזיבתם הסופית של עובדים פרטיים בשירות בני האדם האמורים בפסקה (א) לסעיף קטן זה והעובדה שהם עוזבים את שירותם אצל בני אדם אלה, הכל לפי הענין;

(ד) העסקתם ופיטוריהם של בני אדם שהם תושבי המדינה המקבלת בתור אנשי הנציגות או בתור עובדים פרטיים הזכאים לזכויות יתר וחסינויות.

2. מקום שאפשר, תימסר גם הודעה מוקדמת על בואם ועל עזיבתם הסופית.

סעיף 11

1. בהעדר הסכם מפורש לענין גודל הנציגות, רשאית המדינה המקבלת לדרוש שגודל הנציגות יישאר בתחומים הנראים בעיניה סבירים ותקינים, תוך שימת־לב לנסיבות ולתנאים במדינה המקבלת ולצרכיה של הנציגות המסויימת.

2. כיוצא בזה רשאית המדינה המקבלת, בגבולות דומים ועל בסיס של אי הפלייה, לסרב לאשר פקידים מסוג מסויים.

סעיף 12

בלי הסכמתה המפורשת מראש של המדינה המקבלת לא תקים המדינה המשגרת משרדים שהם חלק של הנציגות במקומות שונים מאלה שבהם הוקמה הנציגות עצמה.

סעיף 13

1. רואים את ראש הנציגות כמתחיל בתפקידיו במדינה המקבלת משעה שהגיש את כתב האמנתו, או משעה שהודיע על בואו, והעתק נכון של כתב האמנתו הוגש למיניסטריון החוץ של המדינה המקבלת, או למיניסטריון אחר שהוסכם עליו, לפי הנוהג השורר במדינה המקבלת ואשר יופעל באורח אחיד.

2. סדר הגשת כתבי האמנה או העתק נכון שלהם ייקבע לפי התאריך והשעה של בואו של ראש הנציגות.

סעיף 14

1. ראשי נציגויות נחלקים לשלושה סוגים, והם:

(א) שגריר או נונציו (ציר האפיפיור) המואמנים אל ראשי המדינות, ושאר ראשי נציגויות בעלי דרגה שווה;

(ב) שליח, ציר ואינטרנונציו (ציר האפיפיור), המואמנים אל ראשי מדינות;

(ג) ממונים, המואמנים אל שרי החוץ.

2. לא תהיה שום הפלייה בין ראשי נציגויות מפאת סוגם, חוץ מעניני סדר בכורה וגינוני נימוס.

סעיף 15

המדינות יסכימו ביניהן בדבר הסוג שאליו ייוחדו ראשי הנציגויות שלהן.

סעיף 16

1. סדר הבכורה של ראשי הנציגויות, איש איש בסוגו, נקבע לפי סדר התאריך והשעה בהם התחילו בתפקידיהם בהתאם לסעיף 13.

2. שינויים בכתב ההאמנה של ראש נציגות שאין כרוך בהם שינוי סוג, לא יפגעו בסדר הבכורה שלו.

3. סעיף זה אינו פוגע בנוהג המקובל במדינה המקבלת לגבי סדר הבכורה של נציג האפיפיור.

סעיף 17

על סדר הככורה של חבר העובדים הדיפלומטי של הנציגות יודיע ראש הנציגות למיניסטריון החוץ או למיניסטריון האחר שיוסכם עליו.

סעיף 18

הנוהל שינהגו לפיו בכל מדינה בקבלת פניהם של ראשי נציגויות יהא אחיד לגבי כל סוג וסוג.

סעיף 19

1. נתפנתה משרת ראש הנציגות, או אם אין ראש הנציגות יכול למלא את תפקידיו, ישמש ממונה זמני באופן עראי כראש הנציגות. הודעה על שמו של הממונה הזמני תימסר על ידי ראש הנציגות, או, כשאין ביכלתו לעשות זאת, על ידי מיניסטריון החוץ של המדינה המשגרת, למיניסטריון החוץ של המדינה המקבלת או למיניסטריון האחר שיוסכם עליו.

2. לא נמצא איש מבין חבר העובדים הדיפלומטי של הנציגות במדינה המקבלת, תוכל המדינה המשגרת, בהסכמת המדינה המקבלת, למנות איש חבר העובדים המינהלי והטכני לאחראי על העניינים המינהליים השוטפים של הנציגות.

סעיף 20

לנציגות ולראשה תהיה הזכות להשתמש בדגלה וסמלה של המדינה המשגרת על חצרי הנציגות, לרבות מעונו של ראש הנציגות, ועל כלי התחבורה שלו.

סעיף 21

1. המדינה המקבלת תקל על המדינה המשגרת לרכוש בתחומי שטחה של המדינה המקבלת, לפי דיניה, את החצרים הדרושים לנציגותה או תסייע לזו בהשגת שיכון בכל דרך אחרת.

2. כמו־כן תסייע לנציגויות, מקום שיהיה צורך בכך, בהשגת שיכון לאנשיהן.

סעיף 22

1. חצרי הנציגות יהיו מחוסנים מפגיעה. לנציגי המדינה המקבלת לא תותר הכניסה אליהם אלא בהסכמת ראש הנציגות.

2. חובה מיוחדת מוטלת על המדינה המקבלת לנקוט בכל הפעולות הנאותות כדי להגן על חצרי הנציגות בפני כל חדירה או היזק ולמנוע כל הפרעה לשלום הנציגות או פגיעה בכבודה.

3. חצרי הנציגות, רהיטיהם ורכוש אחר שבהם ואמצעי התחבורה של הנציגות יהיו מחוסנים בפני חיפוש, תפיסה, עיקול או הוצאה לפועל.

סעיף 23

1. המדינה המשגרת וראש הנציגות יהיו פטורים מכל תשלומי חובה ומסים ארציים, אזוריים או מקומיים, על חצרי הנציגות, בין בבעלות ובין שבשכירות, למעט תשלומי חובה ומסים הנגבים בתשלום בעד שירותים מיוחדים שבוצעו.

2. הפטור ממסים הנידון בסעיף זה לא יחול על אותם תשלומי חובה ומסים המוטלים לפי דיני המדינה המקבלת על אנשים המתקשרים בחוזים עם המדינה המשגרת או עם ראש הנציגות.

סעיף 24

הארכיון והמסמכים של הנציגות יהיו מחוסנים מפגיעה בכל עת ובכל מקום שיהיו.

סעיף 25

המדינה המקבלת תעניק את מלוא ההקלות לביצוע תפקידי הנציגות.

סעיף 26

בכפוף לדיניה בדבר אזורים שהכניסה אליהם אסורה או מוסדרת מטעמי בטחון לאומי, תבטיח המדינה המקבלת לאנשי הנציגות חופש תנועה ונסיעה בשטחה.

סעיף 27

1. המדינה המקבלת תתיר תקשורת חפשית של הנציגות לכל מטרה רשמית ותגן עליה. בקשריה עם הממשלה והנציגויות והקונסוליות האחרות של המדינה המשגרת, יהיה מקומן היכן שיהיה, רשאית הנציגות להשתמש בכל האמצעים הנאותים, לרבות בלדרים דיפלומטיים ושדרים בצופן או בכתב סתרים, ואולם אין הנציגות יכולה להתקין משדר אלחוטי ולהשתמש בו אלא בהסכמת המדינה המקבלת.

2. התכתובת הרשמית של הנציגות תהיה אסורה בפגיעה. תכתובת רשמית משמעותה כל תכתובת הנוגעת לנציגות ולתפקידיה.

3. השק הדיפלומטי לא ייפתח ולא יעוכב.

4. הצרורות המהווים את המטען הדיפלומטי ישאו סימנים חיצוניים נראים לעין, שיעידו על טיבם, ומותר להם להכיל רק מסמכים או חפצים דיפלומטיים המיועדים לשימוש רשמי.

5. הבלדר הדיפלומטי, שיצוייד בתעודה רשמית המציינת את מעמדו ואת מספר הצרורות המהווים את השק הדיפלומטי, יוגן על ידי המדינה המקבלת בביצוע תפקידיו. גופו יהא אסור בפגיעה והוא לא יהא צפוי לכל צורה של מאסר או מעצר.

6. המדינה המשגרת או הנציגות רשאיות למנות בלדרים דיפלומטיים אד הוק. גם במקרים אלה יחולו הוראות סעיף קטן 5 לסעיף זה, אלא שהחסינויות הנזכרות בו יחדלו לחול משעה שבלדר כזה מסר לנשגר את השק הדיפלומטי שבמשמרתו.

7. מותר להפקיד שק דיפלומטי בידי קרבניטו של מטוס מסחרי שנועד לנחות בנמל כניסה מאושר. קברניט זה יצוייד בתעודה רשמית המציינת את מספר הצרורות המהווים את השק אך לא יהיו רואים אותו כבלדר דיפלומטי. הנציגות רשאית לשלוח אחד מאנשיה ליטול את השק הדיפלומטי במישרין ובאורח חפשי מידי קברניט המטוס.

סעיף 28

האגרות וההיטלים הנגבים על ידי הנציגות במהלך תפקידיה הרשמיים יהיו פטורים מכל תשלומי חובה ומסים.

סעיף 29

גופו של נציג דיפלומטי יהיה אסור בפגיעה. הוא לא יהיה צפוי לכל צורה של מאסר או מעצר. המדינה המקבלת תנהג בו בכבוד הראוי ותנקוט בכל הפעולות הנאותות למניעת כל התקפה על גופו, חירותו או כבודו.

סעיף 30

1. מעונו הפרטי של נציג דיפלומטי ייהנה מאותה אי־פגיעות ומאותה הגנה כמו חצרי הנציגות.

2. ניירותיו, תכתובתו, וחוץ מכפי האמור בסעיף קטן (3) לסעיף 31, רכושו, ייהנו כיוצא בזה מאי־פגיעות.

סעיף 31

1. נציג דיפלומטי ייהנה מחסינות בפני השיפוט הפלילי של המדינה המקבלת. הוא גם ייהנה מחסינות בפני השיפוט האזרחי והמינהלי שלה, למעט במקרה של:

(א) תובענה חפצית המתייחסת לנכסי דלא ניידי פרטיים הנמצאים בשטחה של המדינה המקבלת, אלא אם כן הוא מחזיק בהם מטעם ממשלתו לצרכי הנציגות;

(ב) תובענה המתייחסת לירושה שבה מעורב הנציג הדיפלומטי כמוציא לפועל, או כמנהל עזבון, כיורש או כנהנה, כאדם פרטי ולא מטעם המדינה המשגרת;

(ג) תובענה המתייחסת לפעילות מקצועית או מסחרית שבוצעה על ידי הנציג הדיפלומטי במדינה המקבלת, ומחוץ למסגרת תפקידיו הרשמיים.

2. נציג דיפלומטי אינו חייב למסור עדות כעד.

3. שום אמצעי הוצאה לפועל לא יינקטו לגבי נציג דיפלומטי חוץ מבמקרים הכלולים בפסקאות (א), (ב) ו־(ג) של סעיף קטן 1 לסעיף זה, ובתנאי שאפשר לנקוט באמצעים הנדונים בלי להפר את אי־הפגיעות בגופו או במעונו.

4. חסינותו של נציג דיפלומטי בפני שיפוטה של המדינה המקבלת אינה פוטרת אותו משיפוטה של המדינה המשגרת.

סעיף 32

1. המדינה המשגרת יכולה לוותר על החסינות בפני שיפוט המוענקת לנציגים דיפלומטיים ולבני־אדם הנהנים מחסינות לפי סעיף 37.

2. הוויתור צריך תמיד להיות מפורש.

3. פתיחת הליכים על ידי נציג דיפלומטי או על ידי אדם הנהנה מחסינות בפני שיפוט לפי סעיף 37 תמנע אותו מלעורר טענת חסינות בפני שיפוט לגבי כל תביעה־שכנגד הקשורה במישרין לתביעה המקורית.

4. ויתור על חסינות בפני שיפוט לגבי הליכים אזרחיים או מינהליים אין לראותו כאילו משתמע ממנו ויתור על חסינות לגבי הוצאת פסק הדין לפועל, שלגביה יש להיזקק לוויתור נפרד.

סעיף 33

1. בכפוף להוראות סעיף קטן 3 לסעיף זה יהא נציג דיפלומטי, לענין שירותים הניתנים על ידו למדינה המשגרת, פטור מהוראות הביטוח הסוציאלי שיהיו בתוקף במדינה המקבלת.

2. הפטור האמור בסעיף קטן 1 לסעיף זה יחול גם על עובדים פרטיים המועסקים אך ורק על ידי נציג דיפלומטי, בתנאי —

(א) שאינם אזרחי המדינה המקבלת או תושבי קבע בה;

(ב) שחלות עליהם הוראות הביטוח הסוציאלי שהן בתוקף במדינה המשגרת או במדינה שלישית.

3. נציג דיפלומטי המעסיק בני אדם שהפטור האמור בסעיף קטן 2 לסעיף זה אינו חל עליהם, יקיים את החובות שהוראות הביטוח הסוציאלי במדינה המקבלת מטילות על מעבידים.

4. הפטורים האמורים בסעיפים קטנים 1 ו־2 לסעיף זה לא ימנעו השתתפות מרצון במערכת הביטוח הסוציאלי של המדינה המקבלת ובלבד שהשתתפות כזאת הותרה על ידי אותה מדינה.

5. הוראות סעיף זה לא יפגעו בהסדרים דו־צדדיים או רב־צדדיים בדבר ביטוח סוציאלי שהתקשרו בהם קודם לכן ולא ימנעו התקשרות בהסדרים כאלה לאחר מכן.

סעיף 34

נציג דיפלומטי יהיה פטור מכל תשלומי חובה ומסים ארציים, אזוריים או מקומיים, בין שהם אישיים ובין שהם חפציים, להוציא:

(א) מסי עקיפין מסוג שברגיל הם מובלעים במחיר טובין או שירותים;

(ב) תשלומי חובה ומסים על מקרקעים פרטיים הנמצאים בשטחה של המדינה המקבלת, אלא אם כן הוא מחזיק בהם מטעם המדינה המשגרת לצרכי הנציגות;

(ג) תשלומי חובה המוטלים על עזבון או על ירושה בידי המדינה המקבלת, בכפוף להוראות סעיף קטן 4 לסעיף 39;

(ד) תשלומי חובה ומסים על הכנסה פרטית שמקורה במדינה המקבלת ומסי הון על השקעות במפעלי מסחר במדינה המקבלת;

(ה) היטלים המוטלים על שירותים מיוחדים שבוצעו בפועל;

(ו) אגרות רישום, בית משפט, תיוק ומשכנתה ומס בולים, על מקרקעין, בכפוף להוראות סעיף 23.

סעיף 35

המדינה המקבלת תפטור נציגים דיפלומטיים מכל שירותים אישיים, מכל שירות ציבורי לסוגיו השונים, ומכל התחייבויות צבאיות כגון אלה הקשורות בתפיסת נכסים, תשלומים למטרות צבאיות ואיכסון חיילים.

סעיף 36

1. המדינה המקבלת תתיר את כניסתם של הדברים המפורטים להלן ותפטור אותם מכל מכס, מסים והיטלים הקשורים בהם, למעט היטלים בעד החסנה, הובלה ושירותים כיוצא באלה, הכל בהתאם לדיניה:

(א) חפצים לשימושה הרשמי של הנציגות;

(ב) חפצים לשימושו האישי של נציג דיפלומטי או של בני משפחתו שהם חלק ממשק ביתו, לרבות חפצים המיועדים לסידור ביתו.

2. המטען האישי של נציג דיפלומטי יהיה פטור מבדיקה, זולת אם יש נימוקים רציניים להניח שהוא מכיל חפצים שאין חלים עליהם הפטורים הנזכרים בסעיף קטן 1 לסעיף זה, או חפצים שייבואם או ייצואם אסור לפי דיני המדינה המקבלת או מוגבל לפי תקנות ההסגר שלה. בדיקה זו לא תבוצע אלא במעמד הנציג הדיפלומטי או בא כוחו המורשה.

סעיף 37

1. בני משפחתו של נציג דיפלומטי שהם חלק מבני משק ביתו, והם אינם אזרחי המדינה המקבלת, ייהנו מזכויות היתר והחסינויות המפורטות בסעיפים 29 עד 36.

2. חבר העובדים המינהלי והטכני של הנציגות, יחד עם בני משפחותיהם שהם חלק מבני משק ביתם, והם אינם אזרחי המדינה המקבלת או אינם יושבים בה ישיבת קבע, ייהנו

מזכויות היתר והחסינויות המפורטות בסעיפים 29 עד 35 אלא שהחסינות בפני שיפוט אזרחי ומינהלי במדינה המקבלת, כמפורט בסעיף קטן 1 לסעיף 31, לא תחול על מעשים שבוצעו מחוץ למסגרת תפקידיהם. כמו כן ייהנו מזכויות היתר המפורטות בסעיף 36, סעיף קטן 1, לגבי חפצים שיובאו בזמן סידורם הראשון.

3. חבר עובדי השירותים של הנציגות שאינם אזרחי המדינה המקבלת, או אינם יושבים בה ישיבת קבע, ייהנו מחסינות לגבי מעשים המבוצעים במהלך תפקידיהם, מפטור מתשלומי חובה ומסים על המשכורות שהם מקבלים בעד עבודתם ומן הפטור הכלול בסעיף 33.

4. עובדים פרטיים של חברי הנציגות, שאינם אזרחי המדינה המקבלת או אינם יושבים בה ישיבת קבע, יהיו פטורים מתשלומי הובה ומסים על המשכורות שהם מקבלים בעד עבודתם. מבחינות אחרות לא יוכלו ליהנות מזכויות יתר וחסינויות אלא במידה שמכירה בהן המדינה המקבלת. אולם המדינה המקבלת תפעיל את שיפוטה לגבי אנשים אלה באופן שלא יפריע שלא לצורך לביצוע תפקידיה של הנציגות.

ס ע י ף 38

1. נציג דיפלומטי שהוא אזרחה של המדינה המקבלת או יושב בה ישיבת קבע לא ייהנה אלא מחסינות בפני שיפוט ובפני פגיעות, לגבי פעולות רשמיות שביצע תוך כדי מילוי תפקידיו, חוץ אם העניקה לו המדינה המקבלת זכויות־יתר וחסינויות נוספות, ובמידה שהעניקה.

2. אנשים אחרים בחבר עובדי הנציגות ועובדים פרטיים, שהם אזרחי המדינה המקבלת או יושבים בה ישיבת קבע, ייהנו מזכויות יתר וחסינויות רק במידה שהמדינה המקבלת מכירה בהן. אולם המדינה המקבלת תפעיל את שיפוטה לגבי אנשים אלה באופן שלא יפריע שלא לצורך למילוי תפקידיה של הנציגות.

ס ע י ף 39

1. כל הזכאי לזכויות־יתר ולחסינויות ייהנה מהן מן הרגע שהוא נכנס לתחומי המדינה המקבלת בגשתו לקבל עליו את משרתו, או, אם הוא נמצא מכבר בתחומה, מן הרגע שהודעה על מינויו נמסרה למיניסטריון החוץ או למיניסטריון אחר שיוסכם עליו.

2. משנסתיימו תפקידיו של אדם הנהנה מזכויות־יתר וחסינויות, יפקעו ברגיל זכויות־יתר וחסינויות אלה ברגע שהוא עוזב את הארץ או בתום מועד סביר שבו יכול היה לעשות כן, אך עד לאותו זמן יוסיפו לעמוד בעינן, ואפילו במקרה של סכסוך מזויין. אולם אשר למעשים שביצע אדם כזה תוך כדי מילוי תפקידיו כאיש הנציגות, תוסיף החסינות לעמוד בעינה.

3. מת איש הנציגות, ימשיכו בני משפחתו ליהנות מזכויות היתר והחסינויות שהם זכאים להן, עד תום תקופה סבירה שבה יעזבו את הארץ.

4. מת איש הנציגות, והוא לא היה אזרחה של המדינה המקבלת או לא ישב בה ישיבת קבע או מת בן משפחה שלו שהיה חלק מבני משק ביתו, תתיר המדינה המקבלת את הוצאת המיטלטלין של הנפטר, חוץ מרכוש שנרכש באותה ארץ שייצואו נאסר בזמן מותו. מסי עזבון וירושה לא יוטלו על מיטלטלין שמציאותם במדינה המקבלת נובעת אך ורק ממציאותו של הנפטר בה כאיש הנציגות או כבן־משפחה של איש הנציגות.

ס ע י ף 40

1. אם בדרך נסיעתו של נציג דיפלומטי כדי להתחיל בכהונתו, או כדי לחזור לכהונתו, או כדי לחזור לארצו שלו, הוא עובר בארץ שלישית, או נמצא בשטחה של ארץ שלישית,

שהעניקה לו אשרת דרכון, מקום שהיה צורך באשרה כזאת, תעניק לו הארץ השלישית חסינות מפגיעה ואותן חסינויות אחרות שיהיו דרושות כדי להבטיח את מעברו או חזרתו. הוא הדין לגבי בני משפחתו הנהנים מזכויות יתר או מחסינויות, הנלווים אל הנציג הדיפלומטי או הנוסעים בנפרד כדי להצטרף אליו או כדי לחזור לארצם.

2. בנסיבות דומות לאלה שפורטו בסעיף־קטן 1 לסעיף זה, לא יעכבו מדינות שלישיות את המעבר דרך שטח ארצן של חבר העובדים המינהלי והטכני או של חבר עובדי השירותים, של נציגות, ושל בני משפחתם.

3. מדינות שלישיות יעניקו לתכתובת רשמית ולשאר תמסירים רשמיים במעבר, ובכלל זה שדרים בצופן או בכתב סתרים, אותו חופש ואותה הגנה המוענקים במדינה המקבלת. הן יעניקו לבלדרים דיפלומטיים, שהוענקה להם אשרת מעבר, אם היה צורך באשרה כזאת, ולשקים דיפלומטיים במעבר, אותה אי פגיעות ואותה הגנה שהמדינה המקבלת חייבת להעניק.

4. חובותיהן של מדינות שלישיות לפי סעיפים קטנים 1, 2 ו־3 לסעיף זה יחולו גם לגבי אנשים הנזכרים כסדרם באותם סעיפים קטנים, ולגבי תמסירים רשמיים ושקים דיפלומטיים, שמציאותם בשטח המדינה השלישית נובעת מסיבת כוח עליון.

סעיף 41

1. בלי לפגוע בזכויות היתר והחסינויות שלהם, חובתם של כל האנשים הנהנים מהן לכבד את דיניה של המדינה המקבלת. מוטלת עליהם גם החובה שלא להתערב בענייניה הפנימיים של אותה מדינה.

2. כל העניינים הרשמיים עם המדינה המקבלת שהטילה המדינה המשגרת על הנציגות ינוהלו עם מיניסטריון החוץ של המדינה המקבלת או עם מיניסטריון אחר שיוסכם עליו, או באמצעותם.

3. חצרי הנציגות לא ישמשו בשום דרך שאינה מתיישבת עם תפקידי הנציגות כפי שנקבעו באמנה זו או בכל כללים אחרים של המשפט הבין־לאומי הכללי או בכל הסכמים מיוחדים העומדים בתקפם בין המדינה המשגרת ובין המדינה המקבלת.

סעיף 42

נציג דיפלומטי לא יעסוק במדינה המקבלת בשום פעילות מקצועית או מסחרית לשם רווח אישי.

סעיף 43

תפקידו של נציג דיפלומטי מסתיים, בין שאר מקרים, במקרים אלה:

(א) בהודעה מאת המדינה המשגרת למדינה המקבלת שתפקיד הנציג הדיפלומטי נסתיים;

(ב) בהודעה מאת המדינה המקבלת למדינה המשגרת שבהתאם לסעיף קטן 2 לסעיף 9 היא מסרבת להכיר בנציג הדיפלומטי כאיש הנציגות.

סעיף 44

המדינה המקבלת חייבת להעניק הקלות, אפילו במקרה של סכסוך מזויין, כדי לאפשר לאנשים הנהנים מזכויות יתר וחסינויות, שאינם אזרחיה של המדינה המקבלת, ולבני משפחותיהם של אנשים אלה, ותהיה אזרחותם אשר תהיה, לעזוב את הארץ בהקדם האפשרי. במיוחד חייבת היא, בשעת צורך, להעמיד לרשותם את אמצעי התחבורה הדרושים לעצמם ולרכושם.

סעיף 45

נותקו היחסים הדיפלומטיים בין שתי מדינות, או נקראה נציגות בחזרה באורח סופי או לשעה:

(א) חייבת המדינה המקבלת, אפילו במקרה של סכסוך מזויין, לכבד את חצרי הנציגות ולהגן עליהם יחד עם רכושה וארכיונה;

(ב) רשאית המדינה המשגרת להפקיד את שמירת חצרי הנציגות, על רכושה וארכיונה, בידי מדינה שלישית המקובלת על דעת המדינה המקבלת;

(ג) רשאית המדינה המשגרת להפקיד את שמירת העניינים שלה ושל אזרחיה בידי מדינה שלישית המקובלת על דעת המדינה המקבלת.

סעיף 46

מדינה משגרת רשאית בהסכמתה המוקדמת של מדינה מקבלת, ולבקשתה של מדינה שלישית שאינה מיוצגת במדינה המקבלת, ליטול עליה את ההגנה הזמנית על האינטרסים של המדינה השלישית ושל אזרחיה.

סעיף 47

1. בהפעלת הוראותיה של אמנה זו לא תפלה המדינה המקבלת בין מדינה למדינה.

2. אולם לא יהיו רואים במקרים הבאים משום הפלייה:

(א) מקום שהמדינה המקבלת מפעילה הוראה מהוראות אמנה זו במידה מגבילה על שום הפעלה מגבילה של אותה הוראה לגבי נציגותה שלה במדינה המשגרת;

(ב) מקום שבתוקף מנהג או הסכם מעניקות מדינות זו לזו יחס מועדף יותר מן הנדרש בהוראות אמנה זו.

סעיף 48

אמנה זו תעמוד לחתימה בידי כל המדינות שהן חברות בארגון האומות המאוחדות או בסוכנות מן הסוכנויות המיוחדות או שהן צדדים לחוקת בית המשפט הבין־לאומי, ובידי כל מדינה אחרת שהוזמנה על ידי העצרת הכללית של ארגון האומות המאוחדות להיות צד לאמנה, כלהלן: עד 31 באוקטובר 1961 — במיניסטריון החוץ הפדרלי של אוסטריה, ולאחר מכן עד 31 במרס 1962 — במרכז ארגון האומות המאוחדות בניו יורק.

סעיף 49

אמנה זו טעונה אישרור. כתבי האישרור יופקדו אצל המזכיר הכללי של ארגון האומות המאוחדות.

סעיף 50

אמנה זו תעמוד להצטרפות על ידי כל מדינה הנמנית על אחד מארבעת הסוגים הנקו־בים בסעיף 48. כתבי ההצטרפות יופקדו אצל המזכיר הכללי של ארגון האומות המאוחדות.

סעיף 51

1. אמנה זו תיכנס לתקפה ביום השלושים לאחר התאריך בו הופקד אצל המזכיר הכללי של ארגון האומות המאוחדות כתב האישרור או כתב ההצטרפות העשרים ושנים.

2. לגבי כל מדינה המאשרת את האמנה או מצטרפת אליה אחרי הפקדת כתב האישרור או כתב ההצטרפות העשרים ושנים, תיכנס האמנה לתקפה ביום השלושים אחרי הפקדת כתב האישרור או כתב ההצטרפות על ידי אותה מדינה.

סעיף 52

המזכיר הכללי של ארגון האומות המאוחדות יודיע לכל המדינות הנמנות על אחד מארבעת הסוגים הנזכרים בסעיף 48:

(א) על חתימות לאמנה זו ועל הפקדת כתבי אישרור או כתבי הצטרפות בהתאם לסעיף 48, 49 ו־50;

(ב) על התאריך בו תיכנס אמנה זו לתקפה, בהתאם לסעיף 51.

סעיף 53

המקור של אמנה זו, שנוסחיו בסינית, באנגלית, בצרפתית, ברוסית ובספרדית דין מקור שווה להם, יופקד אצל המזכיר הכללי של ארגון האומות המאוחדות, והוא ישלח העתקים מאושרים הימנו לכל המדינות הנמנות על אחד מארבעת הסוגים הנקובים בסעיף 48.

ולראיה על כך חתמו מיופי הכוח החתומים מטה על אמנה זו לאחר שהוסמכו לכך כדין איש איש על ידי ממשלתו.

נעשתה בווינה ביום שמונה עשר באפריל, אלף תשע מאות ששים ואחת.

תוספת שניה

(סעיף 6)

אמנת וינה בדבר יחסים קונסולריים

המדינות בעלות אמנה זו,

בהעלותן על הדעת כי יחסים קונסולריים בין עמים היו קבועים ועומדים מימים קדומים,

בהתחשבן עם מטרותיה ועקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות בדבר שוויון ריבוני של מדינות, קיום שלום ובטחון בין־לאומי וקידום יחסי ידידות בין האומות,

בתיתן את דעתן כי ועידת האומות המאוחדות בדבר משא ומתן וחסינויות דיפלומטיים אימצה את אמנת וינה בדבר יחסים דיפלומטיים שנפתחה לחתימה ב־18 באפריל 1961,

בהיותן מאמינות שאמנה בין־לאומית בדבר יחסים קונסולריים וזכויות־יתר וחסינויות קונסולריות תסייע גם היא לפיתוחם של יחסי ידידות בין אומות, על אף משטריהן החוקתיים והחברתיים השונים,

בהבינן שתכליתן של זכויות־יתר וחסינויות אלה היא לא להיטיב עם יחידים אלא להבטיח שהנציגויות הקונסולריות יוכלו למלא ביעילות תפקידים מטעם מדינותיהן,

בהסכימן שבעניינים שלא הוסדרו במפורש בהוראותיה של אמנה זו יוסיפו לחול כללי המשפט הבין־לאומי שבמנהג,

נמנו וגמרו לאמור:

סעיף 1: הגדרות

1. לענין אמנה זו, יהיו לביטויים שלהלן המשמעויות שלצידם:

(א) "נציגות קונסולרית" — קונסוליה כללית, קונסוליה, קונסוליית־משנה או סוכנות־קונסולרית;

(ב) "תחום קונסולרי" — השטח שנקבע לנציגות קונסולרית לשם ביצוע תפקידים קונסולריים;

(ג) "ראש נציגות קונסולרית" — אדם שהוטל עליו לפעול בתואר זה;

(ד) "פקיד קונסולרי" — מי שנמסר לו לבצע בתואר זה תפקידים קונסולריים, לרבות ראש נציגות קונסולרית;

(ה) "עובד קונסולרי" — מי שמועסק בשירות מינהלי או טכני של נציגות קונסולרית;

(ו) "איש חבר עובדי השירותים" — מי שמועסק בשירותי המשק של נציגות קונסולרית;

(ז) "אנשי הנציגות הקונסולרית" — פקידים קונסולריים, עובדים קונסולריים וחבר עובדי השירותים;

(ח) "חבר העובדים הקונסולרי" — פקידים קונסולריים, למעט ראש נציגות קונסולרית, עובד קונסולרי וחבר עובדי השירותים;

(ט) "איש חבר העובדים הפרטי" — מי שמועסק בשירותו הפרטי בלבד של איש הנציגות הקונסולרית;

(י) "חצרים קונסולריים" — הבנינים, או חלקי הבנינים והקרקע הספוחה להם ותהא בעלותם אשר תהא, המשמשים למטרות נציגות קונסולרית בלבד;

(יא) "ארכיון קונסולרי" — כל הניירות, המסמכים, המכתבים, הספרים, הסרטים ופנקסי הדואר הקונסולרי, עם הצופנים והקודים, הכרטיסיות, וכל חפצי ריהוט המיועד להגנתם או לשמירתם.

2. פקידים קונסולריים מתחלקים לשני סוגים והם: פקידים קונסולריים במשרה ופקידים קונסולריים של כבוד. הוראות פרק ב' לאמנה זו חלות על נציגויות קונסולריות שבראשן עומדים פקידים קונסולריים במשרה; הוראות פרק ג' חלות על נציגויות קונסולריות שבראשן עומדים פקידים קונסולריים של כבוד.

3. מעמדם המיוחד של אנשי הנציגויות הקונסולריות, שהם אזרחיה או תושביה הקבועים של המדינה המקבלת מוסדר בסעיף 71 לאמנה זו.

הצעות חוק 750, כ"ח בחשון תשכ"ח, 28.11.1967

פרק א': יחסים קונסולריים בדרך כלל

סימן א': כינונם וניהולם של יחסים קונסולריים

ס ע י ף 2: כינונם של יחסים קונסולריים

1. כינונם של יחסים קונסולריים בין מדינות נעשה בהסכמה הדדית.

2. הסכמה שניתנה לכינונם של יחסים דיפלומטיים בין שתי מדינות כוללת הסכמה לכינון יחסים קונסולריים, זולת אם נקבע אחרת.

3. ניתוקם של היחסים הדיפלומטיים לא יגרור ממילא את ניתוק היחסים הקונסולריים.

ס ע י ף 3: ביצוע תפקידים קונסולריים

את התפקידים הקונסולריים מבצעות הנציגויות הקונסולריות. הם מבוצעים גם בידי נציגויות דיפלומטיות בהתאם להוראות אמנה זו.

ס ע י ף 4: כינונה של נציגות קונסולרית

1. אין לכונן נציגות קונסולרית בשטחה של המדינה המקבלת אלא בהסכמתה של אותה מדינה.

2. מקום מושבה, סיווגה ותחומה הקונסולרי של נציגות קונסולרית ייקבעו ע"י המדינה המשגרת ויהיו כפופים לאישורה של המדינה המקבלת.

3. אין המדינה המשגרת יכולה לאחר־מכן להביא שינויים במקום מושבה של הנציגות הקונסולרית, בסיווגה או בתחומה הקונסולרי אלא בהסכמתה של המדינה המקבלת.

4. הסכמתה של המדינה המקבלת תהא דרושה גם לכשתרצה קונסוליה כללית או קונסוליה לפתוח קונסוליית־משנה או סוכנות קונסולרית שלא במקום שבו נתכוננה בעצמה.

5. הסכמתה המפורשת מראש של המדינה המקבלת תהא דרושה גם לשם פתיחת משרד שהוא חלק מן הנציגות הקונסולרית הקיימת, שלא במקום מושבה.

ס ע י ף 5: תפקידים קונסולריים

התפקידים הקונסולריים הם: —

(א) להגן במדינה המקבלת על האינטרסים של המדינה המשגרת ועל אזרחיה, הן יחידים והן תאגידים, בתוך התחומים המותרים לפי המשפט הבין־לאומי;

(ב) לעודד ולפתח את יחסי המסחר, הכלכלה, התרבות והמדע בין המדינה המשגרת ובין המדינה המקבלת ולקדם בכל דרך אחרת יחסי ידידות ביניהן בהתאם להוראותיה של אמנה זו;

(ג) לברר בכל הדרכים הכשרות את התנאים וההתפתחויות בחיי המסחר, הכלכלה, התרבות והמדע של המדינה המקבלת, להודיע עליהם לממשלת המדינה המשגרת וליתן אינפורמציה לאנשים מעוניינים;

(ד) להוציא דרכונים ותעודות־מסע לאזרחי המדינה המשגרת, ואשרות או מסמכים מתאימים לבני־אדם הרוצים לנסוע אל המדינה המשגרת;

(ה) להגיש עזרה וסיוע לאזרחי המדינה המשגרת, הן יחידים והן תאגידים;

(ו) לפעול בתפקידים של נוטריון ורשם אזרחי ובתפקידים כיוצא באלה, ולבצע תפקידים מסויימים בעלי אופי מינהלי, ובלבד שאין בדיניה של המדינה המקבלת שום דבר הנוגד פעולות אלה;

(ז) לשמור על עניניהם של אזרחי המדינה המשגרת, הן יחידים והן תאגידים, במקרים של ירושת נפטרים בשטח המדינה המקבלת, בהתאם לדיני המדינה המקבלת;

(ח) לשמור, בתחומים שנתחמו בדיני המדינה המקבלת, על האינטרסים של קטינים ובני־אדם אחרים שאין להם כשרות מלאה והם אזרחי המדינה המשגרת, ביחוד במקום שדרושה אפוטרופסות או נאמנות לגבי בני־אדם אלה;

(ט) לייצג את אזרחי המדינה המשגרת, או לסדר להם ייצוג נאות, — בכפוף לנוהג ולנוהל של המדינה המקבלת — לפני בתי־משפט ושאר רשויות של המדינה המקבלת, לשם נקיטת אמצעים זמניים — בהתאם לדיני המדינה המקבלת — לשמירת זכויותיהם ועניניהם של האזרחים הללו, בכל מקרה שאין באפשרותם, מחמת העדרם או מסיבות אחרות, להגן בעצמם בעוד מועד על זכויותיהם ועניניהם;

(י) להעביר כתבי בי־דין או כתבים שלא מבי־דין או לבצע בקשות חיקור דין או יפוי כוח לגבות עדות, למען בתי־המשפט של המדינה המשגרת בהתאם להסכמים בין־לאומיים העומדים בתקפם או, באין הסכמים בין־לאומיים כאלה, המתיישבים בכל אופן אחר עם דיני המדינה המקבלת;

(יא) להפעיל זכויות השגחה וביקורת האמורות בדיני המדינה המשגרת על כלי־שיט, שאזרחותם היא אזרחות המדינה המשגרת, ועל כלי־טיס הרשומים באותה מדינה, ועל צוותיהם;

(יב) להושיט עזרה לכלי־שיט וכלי־טיס הנזכרים בפסקה (יא) לסעיף זה ולצוותיהם, לקבל הצהרות בנוגע למסעו של כלי־שיט, לבדוק את ניירות האניה ולחתום עליהם ובלא לפגוע בסמכויותיהן של רשויות המדינה המקבלת, לנהל חקירות בקשר לתאונות שאירעו במשך המסע, ליישב סכסוכים מכל מין בין הקברניט, הקצינים והמלחים, במידה שדיני המדינה המשגרת מרשים זאת;

(יג) לבצע כל תפקידים אחרים שהוטלו על נציגות קונסולרית מטעם המדינה המשגרת ושלא נאסרו ע״י דיני המדינה המקבלת או שאין המדינה המקבלת מתנגדת להם או הנזכרים בהסכמים בין־לאומיים העומדים בתקפם בין המדינה המשגרת והמדינה המקבלת.

ס ע י ף 6 : ביצוע תפקידים קונסולריים מחוץ לתחום הקונסולרי

פקיד קונסולרי יכול בנסיבות מיוחדות, ובהסכמת המדינה המקבלת, לבצע את תפקידיו מחוץ לתחומו הקונסולרי.

ס ע י ף 7 : ביצוע תפקידים קונסולריים במדינה שלישית

לאחר שהמדינה המשגרת הודיעה למדינות הנוגעות בדבר, היא יכולה להטיל על נציגות קונסולרית שנתכוננה במדינה מסויימת ביצועם של תפקידים קונסולריים במדינה אחרת, זולת אם אחת המדינות הנוגעות בדבר הביעה לכך התנגדות מפורשת.

ס ע י ף 8 : ביצוע תפקידים קונסולריים בשם מדינה שלישית

עם מסירת הודעה נאותה למדינה המקבלת, יכולה נציגות קונסולרית של המדינה המשגרת לבצע תפקידים קונסולריים במדינה המקבלת בשם מדינה שלישית, זולת אם המדינה המקבלת מביעה את התנגדותה לכך.

ס ע י ף 9 : סוגיהם של ראשי נציגויות קונסולריות

1. ראשי נציגויות קונסולריות מחולקים לארבעה סוגים, היינו:

(א) קונסולים כלליים;

(ב) קונסולים;

(ג) סגני־קונסולים;

(ד) סוכנים קונסולריים.

2. סעיף קטן 1 לסעיף זה אינו מגביל בשום פנים את זכותה של אחת מבעלות האמנה לקבוע תארים של נושאי משרה קונסולריים שאינם ראשי נציגויות קונסולריות כאמור.

ס ע י ף 10 : מינוים ואישורם של ראשי נציגויות קונסולריות

1. ראשי נציגויות קונסולריות מתמנים על ידי המדינה המשגרת ומקבלים מטעם המדינה המקבלת את הרשות לבצע את תפקידיהם.

2. בכפוף להוראות אמנה זו, הנוהלים הפורמליים למינויו של ראש נציגות קונסולרית נקבעים על ידי דיניה ומנהגיה של המדינה המשגרת, ואילו הנוהלים הפורמליים לקבלתו נקבעים על ידי דיניה ומנהגיה של המדינה המקבלת.

ס ע י ף 11 : כתב מינוי קונסול או הודעת מינוי

1. המדינה המשגרת תצייד את ראשה של נציגות קונסולרית בתעודה בצורת כתב־מינוי או מסמך כיוצא בזה, שתוצא לצורך כל מינוי לעצמו, המאשרת את הסמכתו והמציינת, דרך כלל, את שמו המלא, את סוגו ומעמדו, את התחום הקונסולרי ואת מקום מושבה של הנציגות הקונסולרית.

2. המדינה המשגרת תעביר את כתב־המינוי או מסמך כיוצא בזה, באמצעות צינור דיפלומטי או צינור נאות אחר, אל ממשלת המדינה שבשטחה חייב ראש הנציגות הקונסולרית לבצע את תפקידיו.

3. בהסכמתה של המדינה המקבלת, יכולה המדינה המשגרת שלא להעביר כתב־מינוי, או מסמך כיוצא בזה, אלא לשלוח, במקומו, אל המדינה המקבלת הודעה הכוללת את הפרטים המבוקשים בסעיף קטן 1 לסעיף זה.

ס ע י ף 12 : תעודת קיום המינוי

1. לראש נציגות קונסולרית ניתנת הרשות לגשת לביצוע תפקידיו על ידי הרשאה מטעם המדינה המקבלת הנקראת "תעודת קיום מינוי", ותהא צורתה של הרשאה זו אשר תהיה.

2. מדינה המסרבת להעניק תעודת קיום מינוי אינה חייבת להביא בפני המדינה המשגרת נימוקים לסירובה זה.

3. בכפוף להוראות סעיפים 13 ו־15, לא ייכנס ראש נציגות קונסולרית למילוי תפקידיו עד לקבלתה של תעודת קיום המינוי.

ס ע י ף 13 : מתן־רשות ארעי לראשי נציגויות קונסולריות

עד למסירתה של תעודת קיום מינוי, מותר ליתן לראש נציגות קונסולרית, על בסיס ארעי, רשות לבצע את תפקידיו. במקרה זה, יחולו הוראות אמנה זו.

ס ע י ף 14 : הודעה לרשויות של תחום קונסולרי

מיד לכשתימסר לראש נציגות קונסולרית רשות, ואפילו זמנית, לבצע את תפקידיו, תודיע על כך המדינה המקבלת לרשויותיו המוסמכות של התחום הקונסולרי. עליה גם להבטיח, שננקטו האמצעים הדרושים כדי לאפשר לראשה של נציגות קונסולרית לבצע את חובות משרתו וליהנות מהוראות אמנה זו.

ס ע י ף 15 : ביצוע ארעי של תפקידי ראש נציגות קונסולרית

1. לא היה בידו של ראש נציגות קונסולרית לבצע את תפקידיו או היתה משרתו של ראש נציגות קונסולרית פנויה, יכול ראש נציגות בפועל לשמש באופן זמני כראש הנציגות הקונסולרית.

2. הודעה על שמו המלא של ראש הנציגות בפועל תימסר למיניסטריון לעניני החוץ של המדינה המקבלת, או לרשות שנקבעה מטעם מיניסטריון זה — על ידי נציגותה הדיפלו־מטית של המדינה המשגרת, או, אם אין לה למדינה זו נציגות כאמור במדינה המקבלת — על ידי ראש הנציגות הקונסולרית, או — אם אין בידו לעשות כן, — על ידי כל רשות מוסמכת של המדינה המשגרת. בדרך כלל, תימסר הודעה זו מראש. המדינה המקבלת רשאית להתנות בהסכמתה את מתן הרשות לכהן כראש נציגות לאדם שאינו נציג דיפלומטי וגם אינו פקיד קונסולרי של המדינה המשגרת במדינה המקבלת.

3. רשויותיה המוסמכות של המדינה המקבלת יושיטו עזרה ויספקו הגנה לראש הנציגות בפועל. כל עוד הוא ממונה על הנציגות, יחולו עליו הוראות אמנה זו על אותו בסיס, כדרך שהן חלות על ראש הנציגות הקונסולרית הנוגע בדבר, אולם המדינה המקבלת לא תהא חייבת להעניק לראש הנציגות בפועל כל הקלה, זכות־יתר או חסינות שמהן נהנה ראש הנציגות הקונסולרית בתנאים שאינם מתקיימים בראש הנציגות בפועל.

4. מינתה המדינה המשגרת לראש הנציגות בפועל איש חבר העובדים הדיפלומטי של נציגותה הדיפלומטית במדינה המקבלת, בנסיבות הנזכרות בסעיף קטן 1 לסעיף זה, יוסיף איש זה ליהנות מזכויות־יתר וחסינויות דיפלומטיות זולת אם המדינה המקבלת משיגה על כך.

ס ע י ף 16 : סדר בכורה בין ראשי נציגויות קונסולריות

1. סדר בכורתם של ראשי נציגויות קונסולריות נקבע לפי תאריך הענקתה של תעודת קיום המינוי.

2. אולם, אם הורשה ראש נציגות קונסולרית לבצע את תפקידיו, דרך ארעי, עוד בטרם קיבל את תעודת קיום המינוי, אז ייקבע סדר בכורתו לפי תאריך מתן הרשות הארעית. סדר בכורה זה יקויים לאחר הענקתה של תעודת קיום המינוי.

3. סדר דין הבכורה בין שני ראשי נציגויות קונסולריות, או יותר משנים, שהשיגו את תעודת קיום המינוי, או את האישור הארעי, בתאריך אחד, ייקבע לפי התאריכים שבהם הוגשו למדינה המקבלת כתבי־מינויים, או מסמכים כיוצא בהם, או ההודעות הנזכרות בסעיף קטן 3 לסעיף 11.

4. ראשי נציגויות בפועל — סדר בכורתם לאחר כל ראשי הנציגויות הקונסולריות, וביניהם לבין עצמם — סדר בכורתם לפי התאריכים שבהם קיבלו עליהם לשמש בתפקידיהם כראשי נציגויות בפועל, כפי שצויין בהודעות שנמסרו לפי סעיף קטן 2 לסעיף 15.

5. פקידים קונסולריים של כבוד, שהם ראשי נציגויות קונסולריות — סדר בכורתם בכל סוג וסוג לאחר ראשי נציגויות קונסולריות, לפי הסדר והכללים שנקבעו בסעיפים־הקטנים שלעיל.

6. ראשי נציגויות קונסולריות — דין בכורה להם לגבי פקידים קונסולריים, שאין להם אותו מעמד.

ס ע י ף 17 : ביצוע פעולות דיפלומטיות ע"י פקידים קונסולריים

1. במדינה, שבה אין למדינה המשגרת נציגות דיפלומטית, ואין היא מיוצגת ע"י נציגות דיפלומטית של מדינה שלישית, יכול פקיד קונסולרי, בהסכמת המדינה המקבלת, ובלא לפגוע במעמדו הקונסולרי, להיות מורשה לבצע פעולות דיפלומטיות. ביצוע פעולות כאלה ע"י פקיד קונסולרי לא יעניק לו כל זכות לתבוע זכויות־יתר וחסינויות דיפלומטיות.

2. פקיד קונסולרי יוכל לפעול כנציג המדינה המשגרת ליד כל ארגון בין־ממשלתי, לאחר הודעה על כך שתישלח אל המדינה המקבלת. בפעולתו בתפקיד זה, הוא יהא זכאי ליהנות מכל זכויות־יתר וחסינויות המוענקות לנציג כזה בחוק הבין־לאומי המקובל או בהסכמים בין־לאומיים; אולם, בזיקה לביצועה של כל משימה קונסולרית על־ידיו, הוא לא יהא זכאי לכל חסינות בפני שיפוט גדולה יותר מהחסינות שלה זכאי פקיד קונסולרי לפי אמנה זו.

ס ע י ף 18 : מינויו של אדם אחד ע"י שתי מדינות או יותר משתים כפקיד קונסולרי

בהסכמתה של המדינה המקבלת יכולות שתי מדינות או יותר משתים למנות אדם אחד כפקיד קונסולרי באותה מדינה.

ס ע י ף 19 : מינויו של חבר העובדים הקונסולרי

1. בכפוף להוראות הסעיפים 20, 22 ו־23 יכולה המדינה המשגרת למנות כרצונה את חבר העובדים הקונסולרי.

2. על שמם המלא, סוגם ומעמדם של כל הפקידים הקונסולריים, למעט ראש נציגות קונסולרית, תודיע המדינה המשגרת למדינה המקבלת במועד מוקדם כדי שיהיה סיפק בידיה של המדינה המקבלת להשתמש בזכויותיה לפי סעיף קטן 3 לסעיף 23, אם תרצה בכך.

3. המדינה המשגרת יכולה, אם דיניה תובעים זאת, לבקש את המדינה המקבלת להעניק תעודת קיום מינוי לפקיד קונסולרי שאינו ראש נציגות קונסולרית.

4. המדינה המקבלת יכולה, אם דיניה תובעים זאת, להעניק תעודת קיום מינוי לפקיד קונסולרי שאינו ראש נציגות קונסולרית.

ס ע י ף 20 : גדלו של חבר העובדים הקונסולרי

בהעדר הסכם מפורש לענין גדלו של חבר העובדים הקונסולרי, רשאית המדינה המקבלת לדרוש, שגדלו של חבר העובדים יישמר בממדים הנראים בעיניה כסבירים ותקינים, בהתחשב בנסיבות ובתנאים שבתחום הקונסולרי ובצרכיה של הנציגות הקונסולרית המסויימת.

ס ע י ף 21 : סדר הבכורה בין פקידים קונסולריים של נציגות קונסולרית

על סדר־הבכורה בין פקידיה הקונסולריים של נציגות קונסולרית ועל כל שינוי שיחול בו תימסר הודעה על ידי הנציגות הדיפלומטית של המדינה המשגרת או, — אם אין לה לאותה מדינה נציגות כזאת במדינה המקבלת, — על ידי ראש הנציגות הקונסולרית, אל משרד־החוץ של המדינה המקבלת או אל הרשות שנקבעה על ידי אותו משרד.

ס ע י ף 22 : אזרחותם של פקידים קונסולריים

1. דרך כלל, יהיו פקידים קונסולריים אזרחיהן של המדינות המשגרות.

2. אין למנות פקידים קונסולריים מקרב אזרחי המדינה המקבלת אלא בהסכמתה המפורשת של אותה מדינה, הסכמה שאפשר לחזור ממנה בכל זמן.

3. המדינה המקבלת יכולה לשמור לעצמה זכות זו בזיקה לאזרחי מדינה שלישית, שאינם גם אזרחיה של המדינה המשגרת.

ס ע י ף 23 : בני־אדם שהוכרזו כבלתי־רצויים

1. המדינה המקבלת יכולה להודיע בכל זמן למדינה המשגרת שפקיד קונסולרי הוא אישיות לא רצויה או שכל איש אחר בחבר העובדים הקונסולרי אינו מקובל עליה. במקרה זה תחזיר המדינה המשגרת את האדם הנוגע בדבר או תפסיק את תפקידיו במשרה הקונסולרית, הכל לפי המקרה.

2. סירבה המדינה המשגרת לבצע, — או אינה מבצעת את התחייבויותיה לפי סעיף קטן 1 לסעיף זה תוך זמן סביר, רשאית המדינה המקבלת לקחת בחזרה את תעודת קיום המינוי מהאדם הנוגע בדבר או להפסיק לראותו כאיש חבר העובדים הקונסולרי, הכל לפי המקרה.

3. מותר להכריז על אדם, שנתמנה לאיש נציגות קונסולרית, שאין הוא מקובל לפני שהגיע לשטח המדינה המקבלת, או, אם הוא מכבר במדינה המקבלת, — לפני שהתחיל לשמש בתפקידיו בנציגות הקונסולרית. בכל מקרה שכזה, חייבת המדינה המשגרת ליטול בחזרה את מינויה.

4. במקרים הנזכרים בסעיף קטן 1 ו־3 לסעיף זה, אין המדינה המקבלת חייבת למסור למדינה המשגרת נימוקים להחלטתה.

ס ע י ף 24 : הודעה למדינה המקבלת על מינויים ועל בואם וצאתם של המתמנים

1. יש להודיע למינסטריון לעניני־חוץ של המדינה המקבלת או לרשות שנתמנתה על ידי אותו מיניסטריון על: —

(א) מינוים של חברי הנציגות הקונסולרית, בואם לאחר המינוי לנציגות הקונסולרית, עזיבתם הסופית או הפסקת תפקידיהם, או כל שינויים אחרים המשפיעים על מעמדם והעשויים לקרות במשך שירותם בנציגות הקונסולרית;

(ב) בואו ועזיבתו הסופית של אדם הנמנה עם משפחת איש הנציגות הקונסולרית, שהוא חלק ממשק ביתו, והעובדה שאדם נעשה או חדל להיות בן למשפחת איש הנציגות, הכל לפי הענין;

(ג) בואם ועזיבתם הסופית של אנשי חבר העובדים הפרטי, והפסקת שירותם בתור שכאלה, הכל לפי הענין;

(ד) העסקתם ופיטוריהם של בני־אדם תושבי המדינה המקבלת בתור אנשי נציגות קונסולרית או בתור אנשי חבר העובדים הפרטי הזכאים לזכויות־יתר ולחסינויות.

2. אם אפשר, תימסר הודעה מוקדמת גם על בואם ועל עזיבתם הסופית.

ס ע י ף 25 : הפסקת תפקידיו של איש נציגות קונסולרית

תפקידיו של איש נציגות קונסולרית יסתיימו, בתוך שאר מקרים, במקרים אלה:

(א) עם מסירת הודעה מאת המדינה המשגרת למדינה המקבלת כי תפקידיו נסתיימו;

(ב) עם לקיחתה בחזרה של תעודת קיום המינוי;

(ג) עם מסירת הודעה מאת המדינה המקבלת למדינה המשגרת, כי המדינה המקבלת חדלה לראותו כאיש חבר העובדים הקונסולרי.

ס ע י ף 26 : יציאה משטח המדינה המקבלת

המדינה המקבלת תעניק, אפילו במקרה של סכסוך מזויין, לאנשי הנציגות הקונסולרית ולאנשי חבר העובדים הפרטי, שאינם מאזרחיה של המדינה המקבלת, ולבני־משפחותיהם, שהם חלק ממשק ביתם, ותהיה אזרחותם אשר תהיה, את הזמן הדרוש ואת ההקלות כדי לאפשר להם להכין את יציאתם ולעזוב את הארץ בהקדם האפשרי, לאחר הפסקת תפקידיהם של האנשים האמורים הנוגעים בדבר. במיוחד היא תעמיד לרשותם במקרה הצורך את אמצעי התחבורה הדרושים לעצמם ולרכושם, למעט רכוש שנרכש במדינה המקבלת ושיצואו נאסר בזמן היציאה.

ס ע י ף 27 : הגנת חצרים וארכיונים קונסולריים והגנת אינטרסים של המדינה המשגרת בנסיבות יוצאות מן הכלל

1. במקרה של ניתוק יחסים קונסולריים בין שתי מדינות:

(א) חייבת המדינה המקבלת, אפילו בשעת סכסוך מזויין, לכבד את החצרים הקונסולריים ולהגן עליהם, יחד עם רכוש הנציגות הקונסולרית והארכיון הקונסולרי;

(ב) המדינה המשגרת רשאית להפקיד את שמירת החצרים הקונסולריים, הרכוש המצוי בהם והארכיונים הקונסולריים בידי מדינה שלישית המקובלת על המדינה המקבלת;

(ג) המדינה המשגרת רשאית להפקיד את הגנת האינטרסים שלה ושל אזרחיה בידי מדינה שלישית המקובלת על המדינה המקבלת.

2. נסגרה נציגות קונסולרית סגירת עראי או סגירת קבע, יחולו הוראות פסקה (א) לסעיף קטן 1 של סעיף זה. נוסף על כך,

(א) אם לא היתה המדינה המשגרת מיוצגת במדינה המקבלת על ידי נציגות דיפלומטית, ואף־על־פי כן היתה לה נציגות קונסולרית אחרת בשטח אותה מדינה, מותר להטיל על הנציגות הקונסולרית האחרונה את שמירת החצרים של הנציגות הקונסולרית שנסגרה, יחד עם הרכוש הכלול בהם, והארכיון הקונסולרי, ובהסכמת המדינה המקבלת — את ביצוע התפקידים הקונסולריים בתחומה של אותה נציגות קונסולרית;

(ב) אם לא היתה לה למדינה המשגרת לא נציגות דיפלומטית ולא נציגות קונסולרית אחרת במדינה המקבלת, יחולו הוראות פסקאות (ב) ו־(ג) לסעיף קטן 1 של סעיף זה.

הצעות חוק 750, כ"ה בחשון תשכ"ח, 28.11.1967

פרק ב': הקלות, זכויות־יתר וחסינויות הנוגעות לנציגויות קונסולריות, פקידים קונסולריים במשרה ואנשים אחרים של נציגות קונסולרית

סימן א': הקלות, זכויות־יתר והסינויות הנוגעות לנציגויות קונסולריות

סעיף 28: הקלות לעבודת הנציגות הקונסולרית

המדינה המקבלת תעניק את מלוא ההקלות לביצוע תפקידי הנציגות הקונסולרית.

סעיף 29: שימוש בדגל הלאומי ובסמלי הממלכה

1. המדינה המשגרת תהא זכאית להשתמש בדגלה הלאומי ובסמליה במדינה המקבלת, בהתאם להוראות סעיף זה.
2. מותר להניף את דגלה הלאומי של המדינה המשגרת ולהציג את סמליה על הבנין התפוס על ידי הנציגות הקונסולרית ובפתח הכניסה אליה, על מעונו של ראש הנציגות הקונסולרית ועל כלי התחבורה שלו, כשהוא משתמש בהם שימוש רשמי.
3. בביצוע הזכות שהוענקה על ידי סעיף זה, יש להתחשב בדיניה ובמנהגיה של המדינה המקבלת.

סעיף 30: שיכון

1. המדינה המקבלת תקל על המדינה המשגרת לרכוש בתחומי שטחה של המדינה המקבלת ובהתאם לדיניה, את החצרים הדרושים לנציגות הקונסולרית, או תסייע לזו האחרונה בהשגת שיכון בכל דרך אחרת.
2. כן תסייע לנציגות הקונסולרית, מקום שיהיה צורך בכך, בהשגת שיכון מתאים לאנשיה.

סעיף 31: אי פגיעות בחצרים קונסולריים

1. החצרים הקונסולריים יהיו אסורים בפגיעה במידה האמורה בסעיף זה.
2. רשויות המדינה המקבלת לא ייכנסו לאותו חלק של החצרים הקונסולריים המשמש אך ורק לצורך עבודתה של הנציגות הקונסולרית אלא בהסכמתו של ראש הנציגות הקונסולרית או מי שמונה על ידיו, או ראש נציגותה הדיפלומטית של המדינה המשגרת. אולם יש לראות את הסכמת ראש הנציגות הקונסולרית כאילו ניתנה במקרה שריפה או אסון אחר הדורש פעולת־הגנה מהירה.
3. בכפוף להוראות סעיף קטן 2 לסעיף זה, הרי מחובתה המיוחדת של המדינה המקבלת לנקוט בכל האמצעים הנאותים להגנת החצרים הקונסולריים מפני כל חדירה או היזק ולמנוע כל הפרעה בשלומה של הנציגות הקונסולרית או פגיעה בכבודה.
4. החצרים הקונסולריים, ריהוטם, רכוש הנציגות הקונסולרית ואמצעי התחבורה של הנציגות יהיו מחוסנים מפני כל צורה של תפיסה למטרות הגנה לאומית או תועלת הציבור. היתה דרושה הפקעה לצרכים אלה, יינקטו כל האמצעים הדרושים למניעת עיכוב בביצועם של תפקידים קונסולריים, ולמדינה המשגרת ישולמו פיצויים מהירים, מספיקים ויעילים.

סעיף 32: פטור חצרים קונסולריים ממסים

1. חצרים קונסולריים ומעונו של ראש נציגות קונסולרית במשרה שהמדינה המשגרת או כל אדם הפועל מטעמה הם בעליה או שוכריה, יהיו פטורים מכל תשלומי חובה ומסים ארציים, אזוריים או מקומיים, למעט תשלומי חובה ומסים הנגבים כתשלום בעד שירותים מיוחדים שבוצעו.

הצעות חוק 750, כ"ה בחשון תשכ"ח, 28.11.1967

2. הפטור ממסים הנזכר בסעיף קטן 1 לסעיף זה לא יחול על אותם תשלומי חובה ומסים, אם, לפי חוק המדינה המקבלת, הם מוטלים על האדם שהתקשר בחוזה עם המדינה המשגרת או עם האדם הפועל מטעמה.

ס ע י ף 33 : אי פגיעות בארכיונים ובמסמכים קונסולריים

לעולם יהיו הארכיונים והמסמכים הקונסולריים אסורים בפגיעה, בכל מקום שהם נמצאים שם.

ס ע י ף 34 : חופש התנועה

בכפוף לדיניה בנוגע לאזורים שהכניסה אליהם אסורה או מוסדרת מטעמי בטחון לאומי, תבטיח המדינה המקבלת לכל אנשי הנציגות הקונסולריים חופש תנועה ונסיעה בשטחה.

ס ע י ף 35 : חופש התקשורת וחילוף חופש מסירת ידיעות

1. המדינה המקבלת תתיר את חופש ההתקשרות של הנציגות הקונסולרית לכל מטרה רשמית ותגן עליה. בקשריה עם הממשלה, הנציגויות הדיפלומטיות והנציגויות הקונסולריות האחרות של המדינה המשגרת, יהיה מקומן אשר יהיה, רשאית הנציגות הקונסולרית להשתמש בכל האמצעים הנאותים, לרבות בלדרים דיפלומטיים או קונסולריים, שקים דיפלומטיים או קונסולריים, שדרים בצופן או בכתב־סתרים. אולם אין הנציגות הקונסולרית יכולה להתקין משדר אלחוטי ולהשתמש בו אלא בהסכמת המדינה המקבלת.

2. התכתובת הרשמית של הנציגות הקונסולרית אסורה בפגיעה. תכתובת רשמית משמעותה כל תכתובת הנוגעת לנציגות הקונסולרית ולתפקידיה.

3. השק הקונסולרי לא ייפתח ולא יעוכב, אולם, אם יש להן לרשויותיה המוסמכות של המדינה המקבלת נימוק רציני להאמין שהשק מכיל דבר־מה זולת התכתובת, המסמכים או החפצים הנזכרים בסעיף קטן 4 לסעיף זה, הן יכולות לבקש את פתיחת השק בנוכחות נציגה המוסמך של המדינה המשגרת; סרבו רשויות המדינה המשגרת לבקשה זו, יוחזר השק למקום מוצאו.

4. הצרורות המהווים את השק הקונסולרי ישאו סימנים חיצוניים נראים לעין המעידים על טיבם, והם יכולים להכיל רק תכתובת רשמית ומסמכים או חפצים המיועדים לשימוש רשמי בלבד.

5. הבלדר הקונסולרי יצוייד בתעודה רשמית המציינת את מעמדו ואת מספר הצרורות המהווים את השק הקונסולרי. זולת אם הסכימה לכך המדינה המקבלת, הוא לא יהא אזרחה של המדינה המקבלת, ואם אין הוא אזרחה של המדינה המשגרת, גם לא תושב־קבע של המדינה המקבלת. בביצוע תפקידיו הוא יוגן על ידי המדינה המקבלת. גופו יהא אסור בפגיעה והוא לא יהא צפוי לשום צורה של מאסר או מעצר.

6. המדינה המשגרת, נציגויותיה הדיפלומטיות והקונסולריות רשאיות למנות בלדרים קונסולריים אד הוק. במקרים אלה יחולו הוראות סעיף קטן 5 לסעיף זה, אלא שהחסינויות הנזכרות בהן יחדלו לחול משעה שבלדר מסר לנשגר את השק הקונסולרי שבמשמרתו.

7. מותר להפקיד שק קונסולרי בידי קברניטה של אניה או קברניט כלי־טיס מסחרי שנועדו לעגון או לנחות בנמל־כניסה מאושר. הוא יצוייד בתעודה רשמית המציינת את מספר הצרורות המהווים את השק, אך לא יהיו רואים אותו כבלדר קונסולרי. לפי סידור עם הרשויות המקומיות הנאותות, יכולה הנציגות הקונסולרית לשלוח את אחד מאנשיה ליטול את השק במישרין ובאורח חפשי מידי קברניט האניה או כלי־הטיס.

ס ע י ף 36 : קשר ומגע עם אזרחי המדינה המשגרת

1. כדי להקל על ביצועם של תפקידים קונסולריים לגבי אזרחי המדינה המשגרת:

(א) הפקידים הקונסולריים יהיו בני חורין להתקשר עם אזרחי המדינה המשגרת ותהיה להם זכות גישה אליהם. לאזרחיה של המדינה המשגרת תהיה אותה מידת החופש בעניני קשר עם הפקידים הקונסולריים של המדינה המשגרת וזכות הגישה אליהם.

(ב) לכשתבקש הנציגות הקונסולרית של המדינה המשגרת את הדבר, יודיעו לה רשויותיה המוסמכות של המדינה המקבלת בלא דיחוי, אם אזרחה של אותה מדינה נאסר או ניתן במשמורת עד למשפט בתחום הקונסולרי או אם נעצר שם באופן אחר. כל ידיעה הנשלחת לנציגות הקונסולרית על ידי הנאסר, הנמצא בבית־סוהר, במשמורת או במעצר, תועבר גם היא אליה על ידי הרשויות הנ״ל בלא דיחוי. הרשויות הנ״ל יודיעו בלא דיחוי לאדם הנוגע בדבר על זכויותיו לפי פסקה זו.

(ג) פקידים קונסולריים יהיו זכאים לבקר אצל אזרחה של המדינה המשגרת הנמצא בבית־הסוהר, במשמורת או במעצר, לשוחח ולהחליף מכתבים אתו ולערוך סידורים בדבר ייצוגו המשפטי. הם יהיו זכאים גם לבקר אצל אזרח של המדינה המשגרת הנמצא בבית־סוהר, במשמורת או במעצר בתחומם הקונסולרי בתוקף פסק־דין. אף על פי כן, יימנעו פקידים קונסולריים מלנקוט פעולה בשם אזרח הנמצא בבית־סוהר, במשמורת או במעצר אם מתנגד הוא במפורש לפעולה זו.

2. הזכויות הנזכרות בסעיף קטן 1 לסעיף זה יבוצעו בהתאם לדיני המדינה המקבלת, אולם בכפוף לתנאי, שדינים אלה חייבים לאפשר מתן תוקף מלא למטרות שלשמן מכוונות הזכויות שהוענקו לפי סעיף זה.

ס ע י ף 37 : מסירת ידיעות במקרי מוות, אפוטרופסות או נאמנות, טירוף ספינות ותאונות אויר

היתה האינפורמציה שמן הענין בידי רשויותיה המוסמכות של המדינה המקבלת, מחובתן של רשויות אלה:

(א) להודיע בלא דיחוי על מקרה מותו של אזרח המדינה המשגרת לנציגות הקונסולרית שבתחומה אירע המות.

(ב) להודיע לנציגות הקונסולרית המוסמכת בלא דיחוי על כל מקרה, שבו נראה כי מינויו של אפוטרופוס או נאמן הוא לטובת קטין או אדם אחר החסר כושר משפטי מלא, שהוא אזרחה של המדינה המשגרת. אולם מסירת אינפורמציה זו לא תפגע בתוקף דיניה של המדינה המקבלת בנוגע למינויים אלה.

(ג) להודיע בלא דיחוי על טריפת כלי שיט בעל אזרחותה של המדינה המשגרת או על עלייתו על שרטון בימה הטריטוריאלי או במימיה הפנימיים של המדינה המקבלת או על תאונה שאירעה לכלי טיס הרשום במדינה המשגרת בשטחה של המדינה המקבלת, לנציגות הקונסולרית הקרובה ביותר למקום האירוע.

הצעות חוק 750, כ״ה בחשון תשכ״ח, 28.11.1967

ס ע י ף 38 : קשר עם רשויות המדינה המקבלת

בביצוע תפקידיהם, יכולים פקידים קונסולריים לפנות אל:

(א) רשויותיו המקומיות המוסמכות של תחומם הקונסולרי;

(ב) רשויותיה המרכזיות המוסמכות של המדינה המקבלת אם הדבר הותר — ובמידה שהותר — על ידי דיניה ונוהגיה של המדינה המקבלת או בהסכמים הבין־לאומיים שמן הענין.

ס ע י ף 39 : אגרות והיטלים קונסולריים

1. הנציגות הקונסולרית יכולה לגבות בשטח המדינה המקבלת את האגרות וההיטלים שנקבעו בדיני המדינה המשגרת בעד פעולות קונסולריות.

2. הסכומים שנגבו בצורת אגרות והיטלים הנזכרים בסעיף קטן 1 לסעיף זה והקבלות על אגרות והיטלים אלה, יהיו פטורים מכל תשלומי חובה ומסים במדינה המקבלת.

סימן ב' : הקלות, זכויות יתר וחסינויות הנוגעות לפקידים קונסולריים במשרה ולאנשים אחרים של נציגות קונסולרית

ס ע י ף 40 : הגנה על פקידים קונסולריים

המדינה המקבלת תנהג בפקידים קונסולריים בכבוד הראוי להם ותנקוט בכל האמצעים הנאותים כדי למנוע כל התקפה על גופם, חירותם או כבודם.

ס ע י ף 41 : אי פגיעות בגופם של פקידים קונסולריים

1. פקידים קונסולריים לא יהיו צפויים למאסר או למעצר עד למשפט, למעט מקרה של פשע חמור ובהתאם להחלטתה של רשות משפטית מוסמכת.

2. להוציא המקרה המפורט בסעיף קטן 1 לסעיף זה, לא יושמו פקידים קונסולריים בבית־סוהר ולא יהיו צפויים לכל צורה אחרת של הגבלת חירותם האישית אלא תוך כדי ביצועו של פסק משפטי בעל תוקף סופי.

3. הוגש משפט פלילי נגד פקיד קונסולרי, עליו להופיע בפני הרשויות המוסמכות. אף־על־פי־כן, יתנהל המשפט בכבוד המגיע לו מחמת מעמדו הרשמי, ולהוציא את המקרה המפורט בסעיף קטן 1 לסעיף זה, באופן שיעכב את ביצוע התפקידים הקונסולריים במעט ככל האפשר. נעשה דרוש, בנסיבות הנזכרות בסעיף קטן 1 לסעיף זה, לעצור פקיד קונסולרי, יוגש המשפט נגדו תוך פרק זמן קצר ככל האפשר.

ס ע י ף 42 : הודעה על מאסר, מעצר או תביעה לדין

נאסר או נעצר איש חבר העובדים הקונסולרי עד למשפט, או הוגש נגדו משפט פלילי, חייבת המדינה המקבלת להודיע על כך מיד לראש הנציגות הקונסולרית. היה זה האחרון עצמו משמש נושא לאמצעי זה, תודיע על כך המדינה המקבלת למדינה המשגרת באמצעות הציגור הדיפלומטי.

ס ע י ף 43 : חסינות מפני שיפוט

1. פקידים קונסולריים ועובדים קונסולריים לא יהיו נתונים למרותם השיפוטית של רשויותיה המשפטיות או המינהליות של המדינה המקבלת לגבי פעולות שנעשו תוך כדי ביצוע התפקידים הקונסולריים.

2. אולם הוראות סעיף קטן 1 לסעיף זה לא יחולו לגבי תובענה אזרחית בין —

(א) שמקורה בחוזה שנחתם על ידי פקיד קונסולרי או עובד קונסולרי ושבו לא שימש הפקיד או העובד נציג המדינה המשגרת במפורש או מכללא, ובין —

(ב) שהוגשה על ידי צד שלישי בעד נזק שמקורו בתאונה, שנגרמה על ידי כלי־רכב, כלי־שיט או כלי־טיס, בתחומה של המדינה המקבלת.

ס ע י ף 44 : החובה למתן עדות

1. אנשי הנציגות הקונסולרית עשויים להיקרא ולשמש כעדים בשעת קיומם של הליכים משפטיים או מנהליים. עובד קונסולרי או איש חבר עובדי השירותים לא יסרב לתת עדות אלא באותם מקרים האמורים בסעיף קטן 3 לסעיף זה. סירב פקיד קונסולרי לעשות כן, לא ינקטו כלפיו בכל אמצעי כפיה ולא יוטל עליו כל עונש.

2. הרשות המקבלת את עדותו של פקיד קונסולרי תימנע מכל התערבות בביצוע תפקידיו של זה. היא יכולה, אם ניתן הדבר, לגבות עדות כזאת ממנו במעונו או במעון הנציגות הקונסולרית, או לקבל ממנו הצהרה בכתב.

3. אנשי הנציגות הקונסולרית אינם חייבים ליתן עדות הנוגעת לעניינים הקשורים במילוי תפקידיהם או להמציא תכתובת רשמית ומסמכים דומים. הם רשאים גם לסרב להעיד בחזקת מומחים לחוק המדינה המשגרת.

ס ע י ף 45 : ויתור על זכויות־יתר וחסינויות

1. המדינה המשגרת עשויה לוותר, לגבי איש הנציגות הקונסולרית, על כל זכות יתר או חסינות מן האמורות בסעיפים 41, 43 ו־44.

2. הוויתור על זכות יתר או חסינות חייב בכל מקרה להיות מפורש, למעט כאמור בסעיף קטן 3 לסעיף זה, והוא יימסר לידי המדינה המקבלת בכתב.

3. פתיחתם של הליכים על ידי פקיד קונסולרי או עובד קונסולרי בענין שבו הוא עשוי ליהנות מן חסינות בפני שיפוט לפי סעיף 43, תמנע אותו מלעורר טענת חסינות בפני שיפוט לגבי כל תביעה שכנגד הקשורה במישרין לתביעה המקורית.

4. ויתור על חסינות מפני שיפוט למטרות הליכים אזרחיים או מינהליים אין לראותו כאילו משתמע ממנו ויתור על חסינות לגבי נקיטת צעדים של הוצאה לפועל הנובעת מהחלטה משפטית. אשר לנקיטת צעדים מעין אלה, יש להיזקק לוויתור נפרד.

ס ע י ף 46 : פטור מרישום אזרחי־חוץ ומהיתרי ישיבה

1. פקידים קונסולריים ועובדים קונסולריים ובני משפחותיהם שהם חלק ממשק ביתם ישוחררו מכל החובות לפי דיני המדינה המקבלת לענין רישום אזרחי חוץ ומתן היתרי ישיבה.

2. ההוראות הקבועות בסעיף קטן 1 לסעיף זה לא יחולו על כל עובד קונסולרי שאינו עובד קבוע של המדינה המשגרת או העוסק בהתעסקות פרטית נושאת רווח במדינה המקבלת או על כל בן משפחה של עובד כאמור.

ס ע י ף 47 : פטור מהיתרי עבודה

1. אנשי נציגות קונסולרית, לענין שירותים הניתנים מטעם המדינה המשגרת, ישוחררו מכל חובה המוטלת לפי דיני המדינה המקבלת בדבר היתרי עבודה לצורך העסקתם של עובדים אזרחי־חוץ.

2. אנשי חבר העובדים הפרטי של הפקידים הקונסולריים ישוחררו מן החובות האמורות בסעיף קטן 1 לסעיף זה, אם אין הם עוסקים בהתעסקות אחרת נושאת רווח במדינה המקבלת.

ס ע י ף 48 : פטור מן הביטוח הסוציאלי

1. בכפוף להוראות סעיף קטן 3 לסעיף זה, יהיו אנשי נציגות קונסולרית, לענין שירותים הניתנים על ידם מטעם המדינה המשגרת, ובני משפחותיהם שהם חלק ממשק ביתם, פטורים מהוראות הביטוח הסוציאלי העשויות להיות בתוקף בתחומי המדינה המקבלת.

2. הפטור המצויין בסעיף קטן 1 לסעיף זה יחול אף על אנשי חבר העובדים הפרטי המשמשים באורח ייחודי את אנשי הנציגות הקונסולרית בתנאי —

(א) שאינם אזרחי המדינה המקבלת או שאינם יושבים בה ישיבת קבע,

(ב) שחלות עליהם הוראות הביטוח הסוציאלי שהן בתוקף במדינה המשגרת או במדינה שלישית.

3. אנשי נציגות קונסולרית המעסיקים בני אדם שהפטור האמור בסעיף קטן 2 לסעיף זה אינו חל עליהם, יקיימו את החובות שהוראות הביטוח הסוציאלי במדינה המקבלת מטילות על מעבידים.

4. הפטור המצויין בסעיפים קטנים 1 ו־2 לסעיף זה לא ימנע השתתפות מרצון במערכת הביטוח הסוציאלי של המדינה המקבלת, ובלבד שהשתתפות כזאת הותרה על ידי המדינה האמורה.

ס ע י ף 49 : פטור ממסים

1. פקידים קונסלריים ועובדים קונסולריים ובני משפחותיהם שהם חלק ממשק ביתם יהיו פטורים מכל תשלומי חובה ומסים ארציים, אזוריים או מקומיים, בין שהם אישיים ובין שהם חפציים, להוציא —

(א) מסי עקיפין מסוג שברגיל הם מובלעים במחיר טובין או שירותים;

(ב) תשלומי חובה או מסים על מקרקעים פרטיים הנמצאים בתחומי המדינה המקבלת, בכפוף להוראות האמורות בסעיף 32;

(ג) תשלומי חובה המוטלים על עזבון או על ירושה ותשלומי חובה המוטלים על העברה, בידי המדינה המקבלת בכפוף להוראות פסקה (ב) לסעיף 51;

(ד) תשלומי חובה ומסים על הכנסה פרטית לרבות רווחי הון, אשר מקורה במדינה המקבלת, ומסי הון על השקעות במפעלי מסחר ובעסקי כספים בתחומי המדינה המקבלת;

(ה) היטלים המוטלים על שירותים מיוחדים שבוצעו;

(ו) אגרות רישום, בית משפט, תיוק, ומשכנתה ומסי בולים, בכפוף להוראות סעיף 32.

2. אנשי חבר עובדי השירותים יהיו פטורים מתשלומי חובה וממסים על השכר שהם מקבלים בעד שירותם.

3. אנשי הנציגות הקונסולרית המעסיקים בני אדם ששכרם או משכורתם אינם פטורים ממס הכנסה במדינה המקבלת, יקיימו את החובות שדיני המדינה המקבלת מטילים על המעבידים לצורך גביית מס הכנסה.

הצעות חוק 750, כ"ה בחשון תשכ"ח, 28.11.1967

ס ע י ף 50 : פטור ממכס ומבדיקה

1. המדינה המקבלת תתיר את כניסתם של הדברים שלהלן ותפטור אותם מכל מכס, ממסים והיטלים דומים, למעט היטלים בעד אחסנה, הובלה ושירותים כיוצא באלה, הכל בהתאם לדיניה:

(א) חפצים לשימושה הרשמי של הנציגות הקונסולרית;

(ב) חפצים לשימושם האישי של פקיד קונסולרי או של בני משפחתו שהם חלק ממשק ביתו, לרבות חפצים המיועדים לביתו. המוצרים המיועדים לצריכה לא יעלו בכמותם על הכמות הדרושה לשימושם הישיר של בני האדם הנזכרים.

2. עובדים קונסולריים ייהנו מזכויות היתר ומן תקנות הפטור המצויינות בסעיף קטן 1 לסעיף זה לענין חפצים שיובאו עם סידורם הראשון.

3. המטען האישי הנלווה אל פקידים קונסולריים ואל בני משפחתם שהם חלק ממשק ביתם יהיה פטור מבדיקה. ניתן יהא לבודקו אך ורק אם קיים נימוק רציני להאמין שאכן מכיל מטען זה חפצים שאינם נמנים עם אלו האמורים בפסקה ב׳ לסעיף קטן 1 של סעיף זה או חפצים שיבואם או יצואם אסור לפי דיני המדינה המקבלת או שהוא כפוף לדיני ההסגר מטעמה של מדינה זו. בדיקה כזאת תיערך בנוכחותו של הפקיד הקונסולרי או של בן משפחתו.

ס ע י ף 51 : עזבון של איש הנציגות הקונסולרית או של בן משפחתו

מת איש הנציגות הקונסולרית או בן משפחתו שהוא חלק ממשק ביתו, המדינה המקבלת—

(א) תתיר את הוצאת נכסי המטלטלים של הנפטר, חוץ מרכוש שנרכש בתחומי המדינה המקבלת ואשר יצואו נאסר בזמן מותו;

(ב) לא תטיל כל תשלומי חובה ארציים, אזוריים או מקומיים המוטלים על עזבון ועל ירושה וכן תשלומי חובה על העברה, לגבי מטלטלים שמציאותם בתחומי המדינה המקבלת נובעת אך ורק ממציאותו של הנפטר בה כאיש הנציגות הקונסולרית או כבן משפחה של איש הנציגות הקונסולרית.

ס ע י ף 52 : פטור משירותים אישיים ותשלום דמי השתתפות

המדינה המקבלת תפטור את אנשי הנציגות הקונסולרית ובני משפחה שהם חלק ממשק ביתם מכל שירותים אישיים, מכל שירות ציבורי לסוגיו השונים ומכל התחייבויות צבאיות כגון אלו הקשורות בתפיסת נכסים, תשלומים למטרות צבאיות ואיכסון חיילים.

ס ע י ף 53 : תחילתן וסיומן של זכויות יתר וחסינויות קונסלריות

1. כל איש נציגות קונסולרית יהנה מזכויות היתר ומן החסינויות הקבועות באמנה זו מן הרגע שהוא נכנס לתחומיה של המדינה המקבלת, בגישתו ליטול את משרתו, או אם הוא נמצא מכבר בתחומי המדינה, מרגע כניסתו לתפקידיו בנציגות הקונסולרית.

2. בני משפחה של איש הנציגות הקונסולרית שהם חלק ממשק ביתו ואנשי חבר העובדים הפרטי אשר לו יזכו בזכויות היתר ובחסינויות הקבועות באמנה זו מן העת בה החל איש הנציגות הקונסולרית ליהנות מן זכויות היתר והחסינויות בהתאם לסעיף קטן 1 לסעיף זה, או מעת כניסתם הם לתחומיה של המדינה המקבלת או מעת היותם לבני משפחה או לאנשי חבר העובדים הפרטי של איש הנציגות הקונסולרית, הכל לפי התאריך המאוחר.

3. משנסתיימו תפקידיו של איש הנציגות הקונסולרית יפקעו ברגיל זכויות היתר והחסינויות שהוענקו לו, לבני משפחתו שהם חלק ממשק ביתו ולאנשי חבר העובדים הפרטי אשר לו, עם עזיבתו של האדם הנוגע בדבר את תחומי המדינה המקבלת, או בתום תקופה סבירה שבה יכול היה לעשות כן, הכל לפי התאריך המוקדם, אך עד לאותו מועד יוסיפו לעמוד, אף במקרה של סכסוך מזויין. זכויות היתר והחסינויות של בני האדם המצויינים בסעיף קטן 2 לסעיף זה יפקעו בשעה שהם חדלים להשתייך למשק ביתו של איש הנציגות הקונסולרית או להימצא בשירותו, וזאת בתנאי שאם אנשים אלה מתכוננים לעזוב את תחומי המדינה המקבלת תוך פרק זמן סביר לאחר מכן, יוסיפו לעמוד להם זכויות היתר והחסינויות עד למועד עזיבתם את המדינה.

4. למרות האמור, הרי שבזיקה למעשים שבוצעו ע"י הפקיד הקונסולרי או העובד הקונסולרי תוך כדי מילוי תפקידיו תוסיף החסינות מפני שיפוט לעמוד גם להבא, וזאת ללא הגבלה של זמן.

5. מת איש הנציגות הקונסולרית, ימשיכו בני משפחתו של הנפטר שהם חלק ממשק ביתו ליהנות מן זכויות היתר והחסינויות שהוענקו להם עד למועד צאתם את המדינה המקבלת או עד תום פרק זמן סביר המאפשר להם לעשות כן, הכל לפי התאריך המוקדם.

ס ע י ף 54 : חובותיהן של מדינות אחרות

1. אם בדרך נסיעתו של פקיד קונסולרי, כדי להתחיל בכהונתו או כדי לחזור לכהונתו או בכדי לחזור לארצו שלו, הוא עובר בתחומיה של מדינה שלישית או נמצא בתחומי מדינה שלישית, אשר העניקה לו אשרת דרכון, מקום שהיה צורך באשרה כזו, תזכה המדינה השלישית את הפקיד הקונסולרי הנזכר בכל החסינויות האמורות בסעיפים האחרים של אמנה זו, וכל זאת כפי הנדרש להבטיח את מעברו החפשי או את חזרתו.

הוא הדין לגבי כל בן משפחה שהוא חלק ממשק ביתו של הפקיד הקונסולרי והנהנה מן זכויות היתר והחסינויות, בין אם נלווה הוא אל הפקיד הקונסולרי בנסיעתו ובין אם נוסע הוא באורח נפרד כדי להצטרף אליו או כדי לחזור אל המדינה המשגרת.

2. בנסיבות דומות לאמורות בסעיף קטן 1 לסעיף זה לא תעכב מדינה שלישית את מעברם של אנשים אחרים של הנציגות הקונסולרית או של בני משפחותיהם שהם חלק ממשק ביתם.

3. מדינה שלישית תזכה את התכתובת הרשמית ואת שאר התמסירים הרשמיים במעבר, לרבות שדרים בצופן או בכתב סתרים, באותו חופש ובאותה הגנה כפי שהמדינה המקבלת חייבת לתיתם בכפוף לאמנה זו. היא תזכה את הבלדרים הקונסולריים שהעניקה להם אשרת דרכון, אם אמנם אשרה כזו נדרשת, ואת השקים הקונסולריים במעבר באותה אי פגיעות ואותה הגנה כפי שהמדינה המקבלת חייבת לתיתם בכפוף לאמנה זו.

4. חובותיה של מדינה שלישית בהתאם לסעיפים קטנים 1, 2 ו־3 לסעיף זה יחולו גם לגבי אנשים אשר צויינו כסדרם באותם סעיפים קטנים וגם לגבי תמסירים רשמיים ושקים קונסולריים שמציאותם בתחומיה של המדינה השלישית נובעת מסיבת כוח עליון.

ס ע י ף 55 : כיבוד דיניה של המדינה המקבלת

1. בלא לפגוע בזכויות היתר ובחסינויות שלהם, חובתם של כל האנשים הנהנים מהן לכבד את דיניה של המדינה המקבלת. מוטלת עליהם גם החובה שלא להתערב בענייניה הפנימיים של אותה מדינה.

הצעות חוס 750, כ"ה בחשון תשכ"ח, 28.11.1967

2. החצרים הקונסולריים לא ישמשו בשום דרך שאינה מתיישבת עם מילוי התפקידים הקונסולריים.

3. הוראות סעיף קטן 2 לסעיף זה אינן שוללות את האפשרות לשיכון משרדים של מוסדות או סוכנויות אחרים בבנין החצרים הקונסולריים, בתנאי שהחצרים שמיועדים למשרדים האמורים יהיו נפרדים ומובדלים מאלה המשמשים את הנציגות הקונסולרית. בכל מקרה כזה אין המשרדים האמורים יכולים להיחשב כחלק מן החצרים הקונסולריים לצורך אמנה זו.

ס ע י ף 56 : ביטוח נגד סכנות צד שלישי

אנשי הנציגות הקונסולרית ימלאו אחר כל דרישה המוטלת ע"י דיניה של המדינה המקבלת לביטוח נגד סכנות צד שלישי הנובעות מן השימוש בכלי רכב, בספינות או במטוסים.

ס ע י ף 57 : הוראות מיוחדות להתעסקות נושאת רווח

1. פקידים קונסולריים במשרה לא ינהלו במדינה המקבלת כל פעילות מקצועית או מסחרית לשם רווח אישי.

2. זכויות היתר והחסינויות הקבועות בפרק זה לא ייתנו —

(א) לעובדים קונסולריים או לאנשי חבר עובדי השירותים העוסקים בפעילות נושאת רווח במדינה המקבלת;

(ב) לבני משפחתו של אדם המצויין בפסקה (א) לסעיף קטן זה או לאנשי חבר העובדים הפרטי אשר לו;

(ג) לבני משפחה של איש הנציגות הקונסולרית העוסקים בעצמם בפעילות נושאת רווח במדינה המקבלת.

פרק ג' : מעמדם של פקידים קונסולריים של כבוד ושל נציגויות קונסולריות המנוהלות ע"י פקידים אלה

ס ע י ף 58 : הוראות כלליות בדבר הקלות, זכויות יתר וחסינויות

1. סעיפים 28, 29, 30, 34, 35, 36, 37, 38 ו־39, סעיף קטן 3 לסעיף 54 וסעיפים קטנים 2 ו־3 לסעיף 55 יחולו על נציגויות קונסולריות המנוהלות ע"י פקיד קונסולרי של כבוד. בנוסף לכך יהיו ההקלות, זכויות היתר והחסינויות של נציגויות קונסולריות כאלה תואמות את האמור וקבוע בסעיפים 59, 60, 61 ו־62.

2. סעיפים 42 ו־43, סעיף קטן 3 לסעיף 44, סעיפים 45 ו־53 וסעיף קטן 1 לסעיף 45 יחולו אף לגבי פקידים קונסולריים של כבוד. בנוסף לכך יהיו ההקלות, זכויות היתר והחסינויות של פקידים קונסולריים אלה תואמות את האמור וקבוע בסעיפים 63, 64, 65, 66 ו־67.

3. זכויות היתר והחסינויות המוענקות בהתאם לאמנה זו לא יוענקו לבני משפחתו של פקיד קונסולרי של כבוד או של עובד קונסולרי המועסק בנציגות קונסולרית המנוהלת ע"י פקיד קונסלרי של כבוד.

4. לא יורשו חילופי שקים קונסולריים בין שתי נציגויות קונסולריות המנוהלות ע"י פקידים קונסולריים של כבוד בשתי מדינות נפרדות אלא בהסכמתן של שתי המדינות המקבלות הנוגעות בדבר.

ס ע י ף 59 : הגנת החצרים הקונסולריים

המדינה המקבלת תנקוט בצעדים, כפי הצורך, כדי להגן על החצרים הקונסולריים של נציגות קונסולרית המנוהלת ע"י פקיד קונסולרי של כבוד בפני כל חדירה או היזק וכן כדי למנוע כל הפרעה בשלום הנציגות הקונסולרית או פגיעה בכבודה.

ס ע י ף 60 : פטור חצרים קונסולריים ממסים

1. חצרים קונסולריים של נציגויות קונסולריות המנוהלות ע"י פקיד קונסולרי של כבוד שהם בבעלותה או בשכירותה של המדינה המשגרת יהיו פטורים מכל תשלומי חובה ומסים ארציים, אזוריים או מקומיים, למעט תשלומי חובה ומסים הנגבים כתשלום בעד שירותים מיוחדים שבוצעו.

2. הפטור ממסים הנדון בסעיף קטן 1 לסעיף זה לא יחול על אותם תשלומי חובה ומסים, אם לפי דיני המדינה המקבלת הם מוטלים על אדם אשר התקשר בחוזה עם המדינה המשגרת.

ס ע י ף 61 : אי פגיעות בארכיונים ובמסמכים קונסולריים

לעולם יהיו הארכיונים והמסמכים של נציגות קונסולרית המנוהלת ע"י פקיד קונסולרי של כבוד אסורים בפגיעה בכל מקום שהם נמצאים שם, בתנאי שהם נפרדים ונבדלים במקומם מכל תעודות ומסמכים אחרים ובמיוחד מן התכתובת האישית של ראש הנציגות הקונסולרית או של כל אדם העובד עמו וכן מן חפצים, ספרים או מסמכים, הקשורים בהתעסקותם המקצועית או במסחרם של אלה.

ס ע י ף 62 : פטור ממכס

המדינה המקבלת תתיר את כניסתם של הדברים שלהלן ותפטור אותם מכל מכס, מסים והיטלים דומים, למעט היטלים בעד אחסנה, הובלה ושירותים כיוצא באלה, הכל בהתאם לדיניה, בתנאי שדברים אלה נועדו לשימושה הרשמי של הנציגות הקונסולרית המנוהלת ע"י פקיד קונסולרי של כבוד:

סמלים, דגלים, שלטים, חותמות וגושפנקאות, ספרים, חומר רשמי שבדפוס, רהיטי משרד, ציוד משרדי ודברים דומים אשר סופקו ע"י המדינה המשגרת או לפי בקשתה לנציגות הקונסולרית.

ס ע י ף 63 : הליכים פליליים

נפתחו הליכים פליליים נגד פקיד קונסולרי של כבוד, חייב הוא להופיע לפני הרשויות המתאימות. אולם יש לנהל את ההליכים הללו מתוך הכבוד הראוי לאדם זה מחמת מעמדו הרשמי, ובאופן שביצוע תפקידיו הקונסולריים ייפגע במידה הקטנה ביותר, זולת אם נכלא במאסר או במעצר. קיים צורך לעצור פקיד קונסולרי של כבוד, יש לפתוח בהליכים נגדו תוך פרק זמן קצר ככל האפשר.

ס ע י ף 64 : הגנת פקידים קונסולריים של כבוד

המדינה המקבלת חייבת להעניק לפקיד קונסולרי של כבוד כל הגנה העשויה להתבקש מפאת מעמדו הרשמי.

ס ע י ף 65 : פטור מרישום־אזרחי חוץ ומהיתרי ישיבה

פקידים קונסולריים של כבוד, זולת אלה העוסקים בפעילות מקצועית או מסחרית לשם רווח אישי במדינה המקבלת, יהיו פטורים מכל החובות לפי דיני המדינה המקבלת לענין רישום אזרחי־חוץ ומתן היתרי ישיבה.

ס ע י ף 66 : פטור ממסים

פקיד קונסולרי של כבוד יהיה פטור מכל תשלומי חובה ומסים על התגמולים והמשכורות שהוא מקבל מן המדינה המשגרת בעד מילוי תפקידיו הקונסולריים.

ס ע י ף 67 : פטור משירותים אישיים ומהשתתפויות

המדינה המקבלת תפטור את הפקידים הקונסולריים של כבוד מכל שירותים אישיים, מכל שירותים ציבוריים לסוגיהם השונים ומכל התחייבויות צבאיות כגון אלו הקשורות בתפיסת נכסים, תשלומים למטרות צבאיות ואיכסון חיילים.

ס ע י ף 68 : מינויים של פקידים קונסולריים של כבוד

כל מדינה היא בת חורין להחליט אם תמנה או תקבל פקידים קונסולריים של כבוד.

פרק ד' : הוראות כלליות

ס ע י ף 69 : סוכנים קונסולריים שאינם ראשי נציגויות קונסולריות

1. כל מדינה היא בת חורין להחליט אם תכונן או תאפשר כינונן של סוכנויות קונסולריות המנוהלות ע"י סוכנים קונסולריים שלא נתמנו ראשי נציגות קונסולרית מטעם המדינה המשגרת.

2. התנאים שבכפוף להם יפעלו הסוכנויות הקונסולריות הנזכרות בסעיף קטן 1 לסעיף זה וזכויות היתר והחסינויות שמהן עשויים ליהנות הסוכנים הקונסולריים הממונים על סוכנויות אלו, ייקבעו בהסכם בין המדינה המשגרת ובין המדינה המקבלת.

ס ע י ף 70 : ביצוע תפקידים קונסולריים בידי נציגויות דיפלומטיות

1. הוראות אמנה זו יחולו, ככל שענינה של האמנה מרשה זאת, על ביצועם של תפקידים קונסולריים בידי נציגות דיפלומטית.

2. שמות אנשי הנציגות הדיפלומטית אשר הועדו למחלקה הקונסולרית, או חוייבו בצורה אחרת במילוי תפקידיה הקונסולריים של הנציגות, יימסרו למיניסטריון לענייני חוץ של המדינה המקבלת או לרשות שצוויינה לשם כך ע"י מיניסטריון זה.

3. בביצוע תפקידים קונסולריים זכאית הנציגות הדיפלומטית לפנות אל —

(א) הרשויות המקומיות של התחום הקונסולרי,

(ב) הרשויות המרכזיות של המדינה המקבלת, אם יותר הדבר ע"י דיניה ומנהגיה של מדינה זו או ע"י הסכמים בין־לאומיים שלענין הנדון.

4. זכויות היתר והחסינויות של אנשי הנציגות הדיפלומטית הנזכרים בסעיף קטן 2 לסעיף זה יוסיפו להיות קבועות ושמורות ע"י כללי המשפט הבין־לאומי ליחסים דיפלומטיים.

הצעות חוק 750, כ"ח בחשון תשכ"ח, 28.11.1967

ס ע י ף 71 : אזרחים או תושבים קבועים של המדינה המקבלת

1. לבד מן הקלות, זכויות־יתר וחסינויות נוספות שהמדינה המקבלת עשויה להעניק להם, ייהנו פקידים קונסולריים שהם אזרחים של המדינה המקבלת או יושבים בה ישיבת קבע אך ורק מן החסינות מפני שיפוט ומן אי הפגיעות האישית בזיקה לפעולות רשמיות המבוצעות תוך כדי מילוי תפקידיהם, ומן זכות היתר האמורה בסעיף קטן 3 לסעיף 44. המדינה המקבלת תהיה קשורה גם לחובה האמורה בסעיף 42, במידה שחובה זו נוגעת לפקידים קונסולריים אלה. נפתחו הליכים פליליים נגד פקיד קונסולרי כזה, ינוהלו הליכים אלה בצורה שתפגע במידה פחותה ככל האפשר במילוי התפקידים הקונסולריים, זולת אם נמצא הפקיד במאסר או במעצר.

2. אנשים אחרים של הנציגות הקונסולרית שהם אזרחי המדינה המקבלת או תושבים קבועים בה, בני משפחותיהם ובני משפחותיהם של הפקידים הקונסולריים האמורים בסעיף קטן 1 לסעיף זה ייהנו מן הקלות, זכויות יתר וחסינויות רק במידה שהן מוענקות להם ע״י המדינה המקבלת. בני משפחות של אנשי הנציגות הקונסולרית ובני משפחות של חבר העוב־דים הפרטי שהם גופם אזרחיה של המדינה המקבלת או יושבים בה ישיבת קבע ייהנו אף הם מהקלות, זכויות־יתר וחסינויות רק במדה שהן מוענקות להם ע״י המדינה המקבלת. אולם המדינה המקבלת תשתמש בסמכותה השיפוטית לגבי אנשים אלה בדרך שלא תפריע שלא לצורך במילוי תפקידיה של הנציגות הקונסולרית.

ס ע י ף 72 : אי־הפלייה

1. בהפעלת הוראותיה של אמנה זו לא תפלה המדינה המקבלת בין מדינה למדינה.

2. אולם לא יהיו רואים במקרים אלה משום הפלייה:

(א) מקום שהמדינה המקבלת מפעילה הוראה מהוראות אמנה זו במידה מגבילה על שום הפעלה מגבילה של אותה הוראה לגבי נציגותה הקונסולרית שלה במדינה המשגרת.

(ב) מקום שבתוקף מנהג או הסכם מעניקות מדינות זו לזו יחס מועדף יותר מן הנדרש בהוראות אמנה זו.

ס ע י ף 73 : היחס בין האמנה הנוכחית לבין שאר הסכמים בין־לאומיים

1. הוראותיה של אמנה זו לא יפגעו בהסכמים בין־לאומיים אחרים העומדים בתוקף בין מדינות שהן צדדים להסכמים אלה.

2. שום דבר מן האמור באמנה זו לא ימנע מדינות מעשיית הסכמים בין־לאומיים המאש־רים, משלימים, מרחיבים את הוראות האמנה או המוסיפים עליה.

פרק ה׳: הוראות סיום

ס ע י ף 74 : חתימה

אמנה זו תעמוד לחתימה בידי כל המדינות החברות בארגון האומות המאוחדות או בסוכנות מן הסוכנויות המיוחדות או שהן צדדים לחוקת בית המשפט הבין־לאומי, ובידי כל מדינה אחרת שהוזמנה ע״י העצרת הכללית של ארגון האומות המאוחדות להיות צד לאמנה, כאמור להלן:

עד 31 לאוקטובר 1963 במיניסטריון החוץ הפדראלי של הרפובליקה האוסטרית, ולאחר מכן, עד 31 במרס 1964 במרכז ארגון האומות המאוחדות בניו־יורק.

סעיף 75 : אישרור

האמנה טעונה אישרור. כתבי האישרור יופקדו אצל המזכיר הכללי של ארגון האומות המאוחדות.

סעיף 76 : הצטרפות

האמנה תעמוד להצטרפות על ידי כל מדינה הנמנית עם אחד מארבעת הסוגים הנקובים בסעיף 74. כתבי ההצטרפות יופקדו אצל המזכיר הכללי של ארגון האומות המאוחדות.

סעיף 77 : כניסה לתוקף

1. האמנה תיכנס לתקפה ביום השלושים לאחר התאריך בו הופקד אצל המזכיר הכללי של ארגון האומות המאוחדות כתב האישרור או כתב ההצטרפות העשרים ושנים.

2. לגבי כל מדינה המאשרת את האמנה או מצטרפת אליה אחרי הפקדת כתב האישרור או כתב ההצטרפות העשרים ושנים, תיכנס האמנה לתקפה ביום השלושים אחרי הפקדת כתב האישרור או כתב ההצטרפות על ידי אותה מדינה.

סעיף 78 : הודעות המזכיר הכללי

המזכיר הכללי של ארגון האומות המאוחדות יודיע לכל המדינות הנמנות עם אחד מארבעת הסוגים הנקובים בסעיף 74 —

(א) על חתימות לאמנה זו ועל הפקדתם של כתבי אישרור או כתבי הצטרפות, בהתאם לסעיפים 74, 75 ו־76.

(ב) על התאריך בו נכנסה האמנה לתקפה בהתאם לסעיף 77.

סעיף 79 : נוסחים מקוריים

המקור לאמנה זו, שנוסחיו הסיני, האנגלי, הצרפתי, הרוסי והספרדי דין מקור שווה להם, יופקד אצל המזכיר הכללי של ארגון האומות המאוחדות, אשר ישלח העתקים מאושרים הימנו לכל המדינות הנמנות עם אחד מארבעת הסוגים הנקובים בסעיף 74.

ולראיה על כך חתמו מיופי הכוח החתומים מטה על אמנה זו, לאחר שהוסמכו לכך כדין איש איש ע"י ממשלתו.

נעשתה בווינה, היום יום עשרים וארבעה לאפריל, אלף תשע מאות ששים ושלוש.